

LIPANJ 2013.

6

Marija

ISSN 1331-1476

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

**U Mariji Duh Sveti oživotvoruje dobrohotni Očev
naum. S Duhom Svetim i po njemu Djevica zači-
nje i rađa Sina Božjega. Njezino djevičanstvo
biva jedinstveno plodno snagom Duha i vjere.**

(Katekizam Katoličke Crkve, 723)

Split, 2013.

Godina LI.

Cijena: 7 kn

Spasimo obitelj

Da nam je u doba nastanka suvremene hrvatske države netko rekao da ćemo do dvadesetak godina u svojoj hrvatskoj državi morati prikupljati potpise hrvatskih građana kako bismo onemogućili svoje političare da nastave rušiti naše hrvatske obitelji, ne znam bi li to itko povjerovao. Tā kome to rušenje koristi i što hrvatski političari njime postižu? U međuvremenu se dogodilo mnogo toga čemu se nismo nadali, pa su od 12. do 26. svibnja prikupljeni potpisi kako bi se od vlasti zatražilo raspisivanje referenduma da se u Ustav RH unese odredba prema kojoj bi brak bio životna zajednica muškarca i žene te se obitelj time zaštititi. Kako Ustav, naime, nema definicije braka, to političarima omogućuje da ga definiraju suprotno vrednotama, kulturi i volji većine hrvatskih građana.

Sa Zapada dolaze neke čudne novotarije. Lukavo nam se nameću pod plaštem napretka i slobode, a zapravo u pitanje dovode temeljne općeljudske i kršćanske vrednote, koje su očuvale hrvatski narod do danas. Budući da hrvatski političari i glavni tvorci javnog mnijenja na hrvatskim prostorima nemaju osjećaja za opće dobro,

ugroženo je više temeljnih ljudskih, društvenih i narodnih vrednota. Od naroda otuđeni političari i mediji nerijetko promiču uništavanje temeljne ustanove ljudskog društva, pa se tako i vrijednost braka i obitelji sve više narušava i relativizira. Nasrtljiva manjina bori se protiv nje, a šutljiva većina dijelom je u potpunosti ne živi pa dobrano ostaje po strani. Neki se zalažu za preustroj hrvatskog društva i odgoj mladih za iskrivljenu sliku o braku i obitelji, a najavljuju se i zakonski prijedlozi za ponovno definiranje braka. Istospolcima bi se tako omogućilo sklapanje bračne zajednice, a nakon toga i usvajanje djece.

Naše društvo temelji se na naravnim, općeljudskim vrijednostima. Ako se one uruše, u pitanje dolazi čitava ljudska zajednica. Dok uništavamo obitelj, u isto vrijeme rušimo sebe i svijet u kojem živimo. Na braku i obitelji, naime, počiva cjelokupno ljudsko društvo. Zdrava obitelj predudjet je za zdravo društvo. Brak i obitelj spadaju u posebnu brigu i zaštitu države, koja im je dužna osigurati osnovna prava. Molimo s Kraljicom obitelji da Bog štiti naše obitelji, blagoslovi ih i ispuni darovima Duba Svetoga, kako bi u njima vladali ljubav i razumijevanje te budu jedno srce i jedna duša.

UREDNIK

Kod Gospe Celske

U svetištu Majke Božje Celske u Mariazzellu (Austrija) u hodočasničkoj sezoni sv. mise svagdano su u 8, 10, 11.15 i 18.30, krunica u 18, a procesija sa svijećama subotom je u 20.30 sati. Mise na hrvatskom moguće su uz najavu i na Gospinom oltaru, a križni put u svako doba na Kalvariji i krunica uz postaje u prirodi. Više informacija na www.basilika-mariazell.at (FP)

Tečaj o fatimskim porukama

Brojni koji se zanimaju za Fatimu još nisu imali mogućnost detaljnije upoznati poruku koju je Bog uputio čovječanstvu našeg vremena preko Gospe u Irijskoj dolini. Zato fatimsko svetište od 7. do 9. lipnja organizira poseban kurs tijekom kojega će izložiti temeljne sastojke fatimskih ukazanja, poredati njihove tematske sadržaje i teološki uokviriti različite vidove. (WF)

Mariološki kongres u Sevilli

Priprema se Izvanredni međunarodni mariološko-marijanski kongres u Sevilli od 27. do 31. svibnja 2014. na temu: *Pozvani na životvornu nadu (1 Pt 1, 3)*. Njegovo održavanje potaknula je Cofradia Mariologica Español, a odobrio seviljski nadb. J. J. Asenjo Pelegrina. Kongres će se odvijati u općim sjednicama i po jezičnim sekcijama, a svim mariološkim društvima upućen je poziv na sudjelovanje na njemu, pa i hrvatskom. (IHM)

Novosti iz PAMI

Iz Papinske međunarodne marijanske akademije sa sjedištem u Rimu doznajemo da je od 12. do 15. ožujka upriličeno ekumensko hodočašće u poznato englesko svetište Walsingham. Od 13. do 17. travnja održana je na Filipinima mariološka konferencija za azijsko i oceanjsko područje. Od 21. do 24. svibnja na programu je godišnji susret

Srce Marijino utočište i put

Ove godine pastoralna tema hodočasnici-
ma u Fatimu usredotočena je na poruku
drugog ukazanja koje se zbilo 13. lipnja
1917. I hodočašće djece 9. i 10. lipnja go-
vorit će najmlađima o tom događaju i o poru-
ci koju je ostavila Gospa. Bit će posebno
istaknute riječi kojima je tješila Luciju pred
trpljenjem zbog vijesti da će ostati bez svo-
jih rođaka: "Ne obeshrabruj se. Ja te nikad
neću ostaviti. Moje Bezgrešno Srce bit će
tvoje utočište i put koji će te dovesti do
Boga." Stoga će tema hodočašća biti: *Srce
Marijino, utočište i put*. Želi se time poka-
zati ne samo djeci nego svima koji
prihvaćaju Gospinu majčinsku zaštitu da je
Srce Marijino doista utočište i put. Time se
u djece želi stvoriti unutarnji stav koji rađa
povjerenje i mir. (WF)

Američkoga mariološkog društva, od 2. do 5. rujna Francusko mariološko društvo održava svoj nacionalni mariološki simpozij, a od 23. do 30. rujna studijski su dani u Svetoj Zemlji. Osim toga, od 7. do 9. svibnja 2015. u Rimu će se održati Međunarodni forum o fatimskim porukama, a g. 2016. u Fatimi 24. Međunarodni mariološko-marijanski kongres. (PAMI)

Darujmo Mariji

10. i 11. svibnja ujedinilo se svih 65 postaja Radija Marije u svijetu na temu: *Darujmo Mariji da bi ona darivala nas*. Slušatelji su se mogli upoznati s projektom kako pomoći da se izgradi 11 novih radijskih postaja u Afirci, na Haitimu, u Kini i Indiji, u Letoniji i Irskoj. Radio Marija, naime, veoma je prikladna za misionarsku djelatnost, pa ga slušaju i mnogi udaljeni od vjere, a teže za Bogom. Potporu mu je za navještaj Radosne vijesti izrazio i papa Franjo. (Z)

Kip Ivana Pavla II.

U perivoju *Zlota Gora* kraj nacionalnoga poljskoga Gospina svetišta na Jasnoj Gori u Czestochowi, nadb. W. Depo 13. travnja blagoslovio je kip bl. Ivana Pavla II. Visok je 13,80 m, a izrađen od stakloplastike. Na svome zemljištu dao ga je podignuti L. Lyson. (FP-KT)

Nazaretski međunarodni centar

U Vatikanu je 16. travnja predstavljen plan vatikanske fundacije *Međunarodni centar Nazaretska obitelj*, koji se gradi kraj Nazareta. Nakon dugih pregovora, g. 2012. odobrena je njegova gradnja. Bit će to središte obiteljske duhovnosti, formacije za roditeljski i obiteljski život, pripreve za novu evangelizaciju, aktivnosti utemeljenih na crkvenom i društvenom subjektivitetu obitelji, promatrač proučavanja obiteljskog pastora-la, materijalna potpora obiteljima,

posebno u Svetoj Zemlji, preko međunarodnih projekata... U njemu će biti dvorana s 500 sjedišta, biskupijski pastoralni centar, dvorane za susrete, crkva za 500 sudionika, hotel sa 100 soba i restoranom za prihvrat obitelji, boravište za djecu, parkiralište... (VIS)

Novo u ruskom samostanu

Kardinal L. Sandri posjetio je 20. travnja ruski samostan Usnuća Majke Božje u Rimu, u povodu dolaska nekih kandidatica za monški život. Samostan je uspostavljen g. 1957., da bi pomogao duhovni preporod istočnoeuropskih zemalja, a uzdržavao se uglavnom od pisanja ikona i izrade liturgijskog ruha. Bogoslužje se u njemu drži na istočnom obredu, uvijek u zajedništvu s rimskim biskupom. Samostan je smatran ruskim otočićem preko kojeg su prošli brojni ruski studenti, svećenici, monasi i monahinje, među kojima i današnji moskovski patrijarh Kiril I. (VIS)

Nepomiješana i nepodijeljena

Boris Vulić obranio je 29. travnja na Gregorijani u Rimu doktorsku disertaciju iz dogmatske teologije, naslovljenu *Nepomiješana i nepodijeljena. Antropološki pristup suradnji bl. Djevice Marije u spasenju*, izrađenu pod vodstvom prof. M. Tenace. U radu se ponajviše oslanja na djela španjolskog teologa L. F. Ladarije i talijanskog mariologa S. De Fiorea, a bitno mjesto zauzimaju i ekumenska dostignuća. (IKA)

Gospi u čast

Papinska bazilika sv. Marije Anđeoske u Asizu već nekoliko godina u svibnju Gospi u čast upriličuje i koncerte marijanskih pjesama. Ove godine tako je bilo nedjeljama 5., 12. i 26. svibnja. Prvi je koncert bio neuobičajen i veoma zanimljiv, a na njemu je izvedeno nekoliko Palestrininih djela. (Z)

Radost proizlazi iz milosti

Danas bib želio s vama kratko razmišljati o Marijinoj vjeri, polazeći od velikog otajstva utjelovljenja.

“Haïre kebaritomene, ho Kyrios meta sou”, “Raduj se, milosti puna! Gospodin s tobom!” (Lk 1, 28). To su riječi - koje prenosi evanđelist Luka - kojima se arkandeo Gabrijel obraća Mariji. Na prvi pogled izraz haïre, “raduj se”, čini se normalnim pozdravom, uobičajenim u grčkoj sredini, ali ta riječ, ako se čita na pozadini biblijske tradicije, poprima vrlo dublje značenje. Taj isti izraz nazočan je četiri puta u grčkoj verziji Staroga zavjeta i svaki put kao navještaj radosti zbog Mesijina dolaska (usp. Sef 3, 14; Jl 2, 21; Zab 9, 9; Tuž 4, 21). Anđelov pozdrav Mariji poziv je dakle na radost, na duboku radost, on navješćuje kraj žalosti koja postoji u svijetu zbog ograničenosti života, trpljenja, smrti, zloće, mraka zla koji kao da potamnjuje svjetlo božanske dobrote. To je pozdrav koji označava početak evanđelja, Radosne vijesti.

A zašto se Marija pozvana radovati na taj način? Odgovor se nalazi u drugom dijelu pozdrava: “Gospodin s tobom.” Da bismo dobro shvatili smisao tog izraza, i ovdje moramo zaviriti u Stari zavjet. U Knjizi Sefanije nalazimo ovaj izraz: “Klikći od radosti, Kćeri sionska...

Jahve, kralj Izraelov, u sredini je tvojoj!... Jahve, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj!” (3, 14-17). U tim riječima dvostruko je obećanje dano Izraelu, Kćeri sionskoj: Bog će doći kao spasitelj i nastanit će se upravo usred svoga naroda, u krilu Kćeri sionske. U dijalogu između anđela i Marije ostvaruje se točno to obećanje: Marija je poistovjećena s narodom koji je Bog zaručio. Ona je uistinu osobno Kći sionska. U njoj se ispunja iščekivanje konačnoga Božjeg dolaska, u njoj se nastanjuje živi Bog.

U anđelovu pozdravu Marija je nazvana “milosti puna”; na grčkom izraz “milost”, *haris*, ima isti jezični korijen kao i riječ “radost”. I u tom se izričaju dodatno objašnjava izvor Marijina radovanja: radost proizlazi iz milosti, tj. izvire iz zajedništva s Bogom, iz životne povezanosti s njime, iz toga što je boravište Duha Svetoga, što je potpuno oblikovana Božjim djelovanjem. Marija je stvorenje koje je na jedinstven način širom otvorilo vrata svome Stvoritelju, stavila se u njegove ruke, bez ikakvih ograničenja. Ona potpuno živi od odnosa i u odnosu s Gospodinom; u stavu je osluškiivanja, pozorna je na znakove Božje na putu svoga naroda; uključena je u povijest vjere i nade u Božja obećanja, koja tvori tkanje njezine opstojnosti. I slobodno se podlaže primljenoj riječi, božanskoj volji u poslušnosti vjere.

(Iz kateheze za općeg primanja u srijedu 19. prosinca 2012.)

BENEDIKT XVI.

Majci Božje providnosti

Majko milosrđa, Pomoćnice kršćana!

Najsrdačnije, najpouzdanije tvome ljubeznom

Majčinskom Srcu preporučujem svetu Crkvu,
Papu, obraćenje ljudi, širenje katoličke vjere.

Također ti preporučujem duše, koje je izabrao
Bog, ali koje još moraju trpjeti u vatri čistilišta,
da bi naskoro postigle utjehu i vječni mir,
vječnu sreću. Amen.

Sv. papa PLO X.

Vjerovati srcem poput Marije

Neizmjerni Bog je u svom hodu povijesnog približavanja čovjeku pokazivao ne samo svoju moć i gospodstvo nego i svoju ljubav i skrb za svoj narod.

Očitujući se kao milosrdan i dobar, pokazao je neizmjernu velikodušnost ne uskraćujući svome narodu ništa od obilja svoga božanskog života. Jednako je tako očekivao da mu narod uzvрати ljubavlju na ljubav, vjernošću na vjernost, zahvalnošću za skrb. Najčešće je ipak Božji dar ostajao bez uzdarja, jer narod nije znao uzvratiti u onom duhu u kojem je Bog očekivao. Upravo zato, jer je poznao njihovu nesavršenost, očekivao je da će vjernošću i ljubavlju nadomjestiti svako nesavršenstvo.

U KONTEKSTU VJERE NARODA

Moglo je biti prejednostavno, ali ne i učinkovito, održavati formalan odnos s Bogom. No živi Bog koji je davao sama sebe u odnos zajedništva nije se zadovoljavao takvom površnošću ni izvanjskim ispunjavanjem obveza, jer je prije svega želio da oni srcem budu uz njega. Umjesto formalizma očekivao je vjernost srca, pa je lako mogao oprostiti i sve njihove slabosti, ali prema onima koji su pred njim bili uvjereni u svoje savršenstvo, nije mogao mnogo učiniti. Bog je iščekivao da se sastanu ljubav i vjernost (usp. Ps 85, 11) njegova naroda, tj. da njegov narod počne srcem vjerovati, ali se to nije događalo. Lutao je od Gospodina vjerujući tek povremeno i

djelomično, umjesto potpuno i cjelovito. Da su mu srcem vjerovali, bili bi cjelovita srca, jer ljubav ne podnosi necjelovitost ni djelomičnost, nego se potpuno daje i živi za potpuno uzdarje.

Marija je vrlo dobro poznavala povijest svoga naroda, njegove dobre i loše strane, njegova lutanja, ali i njegovu zadaću pred Bogom. Radovala se uspjesima, ali ju je boljela svaka nevjernost, svako lutanje i zanemarivanje Boga i njegovih napora za čovjeka. Čudila se kako njezin narod tijekom povijesti, ali i ljudi njezina naraštaja, ne razumiju ono što je njoj bilo tako jasno glede zadaće i načina života pred Bogom. Bog od svoga naroda traži tako malo, što u isto vrijeme postaje tako mnogo. Čudila se kako nije slušao proroke koji su ga pozivali da se vrati Bogu svim srcem svojim te svoju vjernost pokazuje ne izvanjski i djelomično, nego kao vjernost ljubavi i cjelovita srca. Bog od njih nikad nije tražio formalno ispunjavanje zahtjeva, niti mu je bilo stalo do izvanjskog prikazivanja žrtava i obreda, nego vjernost srca, tj. cjelovitost osobnog života. Ona koja je živjela u skromnoj obitelji i koja je mogla Bogu ponuditi tek neku skromnu obrednu žrtvu, umjesto janjeta ili teleta tek možda grlicu ili golubića, nikad nije zaboravila sebe potpuno prikazivati Bogu kao žrtvu vjernosti. Nikad nije stala pred Boga, a da to nije učinila svim srcem, kako u skrovitosti svoga doma, tako i u nazaretskoj sinagogi ili pak na hodočašću u Jeruzalem. Osim toga, vidimo da je cjelovit odnos ljubavi prema Bogu za Mariju pretpostavljao i onu životnu vjernost koja je bila potpuna u svakoj misli, riječi ili djelu, koju Sveto pismo naziva vjernošću srca. Sve je bilo prožeto i nadahnuto

Bogom, što je za nju bilo sasvim razložno i nimalo usiljeno. Takav stav je bio ne samo poželjan, nego i jedini moguć pred Bogom. Onaj tko Boga istinski ljubi i u potpunosti mu vjeruje, ne može mu služiti polovična srca, nego potpuno, radosno i predano.

MARIJIN PRIMJER

Stoga Marijin primjer cjelovite vjere, tj. vjere srca, postaje znakovit Crkvi, kako onog vremena, tako i danas. Doista, ako je Pavao svoje vjernike poučavao kako je neophodno za spasenje da ustima ispovijedaju da je Isus Gospodin i da srcem vjeruju da ga je Bog uskrisio od mrtvih (usp. Rim 10, 9), onda to vrijedi i za nas danas. To što je Pavao očekivao od svojih vjernika, Marija je izvršila te ostavila za svjedočanstvo i primjer cijeloj Crkvi. Ako je itko ispovijedao Gospodinovo božanstvo, onda je to bila ona koja ga je po Duhu Svetom dala na svijet. Ako je itko srcem vjerovao u njegovo uskrsnuće, to je bila ona koja ni na veliku subotu, premda je bila u boli, nije bila poljuljana u vjeri u Božju snagu kojom se uskrsnuće imalo dogoditi. Upravo jer je Bogu srcem vjerovala, nju Uskrsnuli nije morao prekoračiti kao apostole da su nevjerni i okorjela srca (usp. Mk 16,14) ili pak da su bezumni i srca spora da povjeruju u proročke navještaje (usp. Lk 24,25).

Ona nikad nije bila među onima koji bi ispovijedali vjeru ustima, ali bez srca, jer bi to bila samo pojavnost. Ali je jednako tako znala da bi ispovijedati samo srcem ne naviještajući vjeru u svijetu, bila unutarnja vjera bez svjedočanstva te tako i bez potrebitih plodova za čovječanstvo. Nazaretska Djevica koja je srcem Bogu vjerovala, nije se strašila ispovijedati pred drugima ono što vjeruje, nego je druge obogaćivala i hrabrila snagom svoje nepokolebljive vjere. Ona je stoga i u prvom i u drugom slučaju znak ostvarenja zadaće koju je prva Crkva stavljala pred svoje vjernike, a koja i danas ostaje zadaća cijeloj Crkvi. Ona je u srce primila Božju Riječ te je čistim srcem bila vjerna do mjere da ju je izgovorila svijetu dajući joj tijelo i ostajući joj do kraja vjerna.

Takva zadaća stoji i danas pred nama vjernicima dok kao Crkva častimo bezgrešno Srce bl. Djevice Marije. Taj u nizu spomendana nebeske Majke nije poziv na običan vjerski sentimentalizam, nego na bitnu vjernost Bogu, poput one Marijine. Slavljenjem njezina bezgrešnog Srca treba nam doći do svijesti kako je ona Bogu cjelovito vjerovala te da i sami nastavimo postojano ići njezinim putem. Iz vjere njezina srca izvire obveza da i mi Bogu srcem vjerujemo, što znači cjelovito i gorljivo. Jer samo takva vjera postaje u nama izvor opravdanja i omogućuje nam da se uzdignemo do spasenja.

Ko što vjera za Mariju nije bila usputna ili drugotna danost, nego središte života, jer je srce bilo cjelovito i cijelo Bogom ispunjeno, onda njezino svjedočanstvo vrijedi i nama. Odnos zajedništva s Bogom ne smije nam biti na marginama života, nego stvarno središte u kojem je Bogu doista i mjesto.

Ivan BODROŽIĆ

Jesmo li izabrali svoju vjeru?

JESENJE VEČE

(A. G. Matoš)

*Olovne i teške snove snivaju
Oblaci nad tamnim gorskim stranama
Monotone sjene rijekom plivaju
Žutom rijekom među golim granama.*

*Iza mokrih njiva magle skrivaju
Kučice i toranj, sunce u ranama
Mre i motri kako mrke bivaju
Vrbe crneći se crnim vranama.*

*Sve je mračno, hladno; u prvom sutonu
Tek se slute ceste, dok ne utonu
U daljine slijepe ljudskih nemira*

*Samo gordi jablan lišćem subijem
Šapće o životu mrakom dubijem.
Kao da je samac usred svemira.*

HRVATSKI SUTONI

(dsj. 5/2013.)

*Sumorne i teške snove snivaju
Proroci u tmurnim našim stranama;
I još nam crnje dane prognoziraju
U žutom tisku među golim damama.*

*Pod stranačkom stegom mnogi skrivaju
Nedostatak misli u svojim glavama
Al' na površini uvijek plivaju,
Proglašiše sebe svetim kravama,*

*I Hrvatskoj broje samo sutone
A zore joj slute tek kad utone
U daljine slijepe Eurounije.*

*Tek čudaci neki, prave mumije,
Šapću, čak i viču, mašuć rukama,
O nekakvoj magli i o guskama.*

POLITIČNI I PARLAMENTARNI

Reklo bi se da smo mi Hrvati vrlo političan narod. I veoma parlamentarni. Svako malo, ako nisu kakvi izbori, na programu neki referendum. Ali, valjda smo to napokon i zaslužili. Većina današnjih Hrvata s pravom glasa nisu baš imali prilike birati ni kad su izlazili na izbore. U "ono vrijeme" kad je nastala ova popularna basna:

U tijeku je izglasavanje nekog "samodoprinos". Na visokoj grani sjedi gavran i drži komad mesa u kljunu. Pod stablo stiže lisica i pita: "Gavrane, jesi li ti za samodoprinos?" "Da!", spremno odgovori disciplinirani gavran, a meso mu ispadne iz kljuna, lisica ga dolje dočeka i ščepa. Gavran je ljutito graktao i prosvjedovao, a lisica je na trenutak zastala, samilosno pogledala gore i rekla: "Dragi gavrane, što se uzrujavaš, ishod glasovanja bio bi ti isti i da si rekao - ne!"

Ako vam je palo na pamet ono naše glasovanje za ulazak u Europsku Uniju ili protiv njega, to je vaš grijeh, vaša pokvarena mašta. Jer to baš i nije za uspoređivanje. Onamo je gavran izgubio svoje meso, a ovdje smo mi samo odlučivali o tome hoće li nam iz Unije meso pasti u kljun ili ne. I što se tu onda ima misliti. "Drugi su tu da misle, a ti ima samo da kažeš 'Razumem!'" - govorio je "u ono vrijeme" moj kapetan u JNA. Otprilike to isto kaže nam u ovo vrijeme gospođa potpredsjednica vlade i ministrica "vanjskih i europskih integracija". Govorili su stari u mjim malim Pražnicama: "Sve gre na manje, osim riči Božje i buže na kolinu (na gaće)!" U ovih dvadesetak godina čini se da u Hrvatskoj, kroz smjene vlasti, bolje rečeno izmjenu stranaka na vlasti, sve ide na manje osim "riječ Božje" za "ulazak u Europu" i rupa u proračunu. To smo bili sigurni dobiti - ma koga izabrali. I nakon tolikih godina timskog rada, gavran koji bi se usudio graknuti "ne" - može još služiti samo za odstrel. Ili, u boljoj verziji, biti proglašen radićevskom mumijom. A rezultati glasovanja svejedno bi bili - zna se, tã mi mislimo ozbiljno! Napokon su to i gavrani shvatili pa na birališta za EU-parlament uglavnom nisu ni doletjeli. Ali, trebalo bi napokon shvatiti: Baš kao što novine ureduju i čitatelji, čak i više od novinara i urednika, svojim traženjem i kupovanjem "žutila", tako i vlast biraju birači ili barem glasači, uključujući i one koji ne izidu na izbore. Ma koliko se skrivali iza basne.

ČASTAN POZIV ZA ČASNE LJUDE

I još nešto: *politika je častan poziv za časne ljude*. Dok to ne shvatimo i ne

prihvatimo, nema teoretske mogućnosti da stanje promijenimo i popravimo. Vrijeme ja da, napokon, oni časni, prije svega mladi ljudi koji se nisu ni imali kada "onečastiti", izguraju iz politike one nečasne. Koji traže samo svoju korist, a malo im je, ili nimalo, stalo do općeg dobra.

Nije grijeh tražiti kroz političko zauzimanje i svoje osobno dobro?! Naivno bi bilo ne vidjeti da to motivira i pokreće većinu svjetskih političara. Možda nije grijeh ni ako čovjek svojim političkim zauzimanjem doprinese svome privatnom dobru, čak i malo više negoli općem. Ali je smrtni grijeh kada se opće dobro žrtvuje privatnom. A toga je u Hrvatskoj puno. Tragično mnogo. Epidemijski rašireno.

"Obliti privatorum publica curate!" - "Zaboravite na privatne stvari i brinite se za opće, državne!" To je nekoć pisalo na dvorani Velikog vijeća dubrovačkog, a i danas se može pročitati u Kneževu dvoru. A što u naše vrijeme, istina nenapisano, možemo "očitavati" nad klupama časnog Doma hrvatskog Sabora, kao i nad vijećnicama naših općina: Zaboravite opće dobro, a brinite se za privatno!

Dokle god smo se skloni skrivati iza rezignirane tvrdnje da vrijeme gavrana i lisice nije prošlost, različite će nam lisice otkidati komadiće i komade vlastitog mesa. I dokle god budemo kao svoj politički kredito isticali uvjerenje i tvrdnje da politika nije za čestite ljude i da to nije častan posao, bit ćemo podržavatelji negativna izbora, a stanje u društvu na svim razinama, na nacionalnoj i na lokalnim, može ići samo iz lošeg u gore.

NOVE ILI STARE METLE?

Čini mi se da se baš u ovim lokalnim izborima pokazalo kako nismo na tragu narodne mudrosti koja reče: "Nova metla bolje mete!" Kada načelno govorimo, većinom smo suglasni da bi stvari trebali u svoje ruke uzeti novi i mladi ljudi. Ali kad se oni bilo gdje stidljivo pojave i kandidiraju, mnogi odmahuju rukom: Ma što on (ili ona) ima tu tražiti? Kao da smo radije spremni "starim metlama" dati šansu za drugi ili treći popravni, pa i kad baš ne vjerujemo da će se "popraviti", negoli novim barem pravo na pokušaj.

I još nešto: svjedoci smo sve češće negativne kampanje, posebno na lokalnim razinama, mada se većina kandidata, iz svih stranaka ili nezavisnih, vole izjašnjavati katolicima. Bilo bi očekivati da svoju sklonost nesmiljena ocrnjivanja protivnika bar malo ukrote Učiteljevom riječju: "Zašto vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne vidiš?!"

Napokon, trebali bismo se svi, i birači i (ne)izabrani, sjetiti one mudre izreke: "Postoji samo jedan kutak svemira što ga doista mogu promijeniti, a to je moje srce!" Ali mijenjajući taj "kutak" - mijenjamo svemir. Ili, kako rekoše naši stari: Neka svatko pomete ispred svoje kuće!

*Tek kad prođe dan, znamo kako se zvao,
A i onaj sutrašnji dat će uvečer sebi ime,
Možda će neki trenutak, dobar ili zao,
Predviđenu oseku dignut na vodostaj
plime.*

*Blagdani su kad je toplo i lijepo u srcu,
I kad čovjeku pomazemo doživjeti
dobrotu.*

(Juraj Jurjević: *Osobni kalendar*)

Stanko JERČIĆ

Srce Marijino

Dicentra spectabilis

***Dicentra* ili *Djevica* ili *Srce Marijino* vrtna je biljka koja naraste i do 100 cm. Ima izrazito razdijeljene listove, a cvjetovi su joj simetrično srcoliki i vise u grozdićima. Pri pogledu na nju, ne treba mnogo objašnjenja, jer nas njezini crveni cvjetići podsjećaju na srce - srce presvete Djevice, koje u pjesmi slavimo:**

***Daj da te ja ne ostavim,
da svagdje tebe proslavim,
da duša moja snagom svom
u srcu nade zaklon tvom.***
(Marijo Majko ljubljena)

Ili:

***Tvoj je smiješak melem mojib rana
tvoje srce sreća mojib dana.***

(Marijo, o Marijo)

A kolikim tek zazivima u litanijama častimo Srce Marijino!

Mario CRVENKA

Plod Međugorja

Međugorski fenomen ne prestaje ni danas izazivati različita pitanja, pače postaje objektom međudisciplinskih rasprava. Upriličuju se tako okrugli stolovi o međugorskim zbivanjima i njihovim plodovima. Svećenici, povjerenici, psiholozi i pojedini hodočasnici suočavaju se međusobno na temelju zajedničkog uvjerenja kako nijedna od navodnih međugorskih Gospinih poruka, prenesenih preko šestero mladih, nije u suprotnosti s kršćanskom vjerom ni Crkvenim učiteljstvom.

U jednoj takvoj prigodi 27-godišnji talijanski mladić Luka Del Vecchio iz Salerna iznio je i neobično svjedočanstvo o svom obraćenju. Kad mu je bilo 20 godina, veoma sjajan i komunikativan, bio je vrlo "uspješan": prvi u diskoteci, krasna stasa,

oko njega brojne djevojke, iz dobrostojeće obitelji pa nikad ni u čemu nije oskudijevao... U tim godinama osjetio je u srcu neki nemir.

- Jedne večeri, nakon što sam se vratio sa zabave u diskoteci, našao sam se u postelji obliven suzama: osjetio sam se potpuno sam i primijetio kako me muči usamljenost - pripovijeda Luka.

Prvi bijeg od toga bio je u drogu, posebno u ekstazi i kokain. One su mu pomagale jačati svoju masku, sliku osobe koja je stalno vesela i uspješna, što je zapravo bio lijek za trenutačno ublažavanje stalne prijetnje usamljenosti. U trenutku najvećeg razočaranja započinje se odijevati u crno.

Neka od njegovih tetaka, nakon što je prozrela unutarnje Lukino stanje, poziva ga na molitveno bdjenje, a zatim na hodočašće u Međugorje.

- Prihvatio sam njezin poziv kao izazov i pošao, uslijed čega sam se našao u skupini divnih prijatelja - kaže Luka.

Nakon što se našao u Međugorju, započeo je postiti i moliti od Boga kakav znak njegove nazočnosti koji mu brzo dolazi: na kraju duga repa ispred ispovjedaonice, mamjeri se na jednoga mlada svećenika. I don David Banzato uveo ga je u "Nove obzore", zajednicu koju je g. 1994. osnovala Talijanka Chiara Amirante za prihvati i odgoj mladih uličara, ovisnika, odbačenih... Započinje tako g. 2007. drugi život mladog Luke, danas odgovornoga za novu evangelizaciju Novih horizonata u Laciju.

K. JOLIĆ

Izak iz Stelle: Crkva i Marija

Rođen u Engleskoj (oko g. 1110.) svoj životni vijek Izak živi u Stelli nedaleko od Poitiersa u Francuskoj po čemu dobiva ime i postaje jedan od poznatijih teologa XII. stoljeća. Sljedbenik je bogoslovske misli sv. Bernarda iz Clairvauxa i njegove marijanske pobožnosti kojima opet daje svoj osobni pečat. U rodnom zavičaju postiže dobru teološku naobrazbu na temelju koje izrađuje vrijedne bogoslovne prouke. Pobornik je fizičkog rada i truda pri obrađivanju zemlje.

Radom ruku svojih sudjeluje u stvarateljskom djelu Božjem, u brizi i očuvanju stvorenoga, gradeći na benediktinskoj predaji „moli i radi“. Boravi u mnogim samostanima, a g. 1147. postaje opatom u Stelli, gdje je i preminuo 1169. godine. Po običaju onog vremena, teološke postavke Izak sabire u govore, koji nisu jednostavne propovijedi, nego poslanice, razmišljanja ili prouke bogate bogoslovnim sadržajem, logično građene i djelotvorne u dokazivanju. Iz njih proizlazi da učeni opat razumije psihologiju svojih slušatelja, da umije dotaknuti njihov razum i srce. Sabrana mu djela sadrže i četiri propovijedi koje su izravno posvećene otajstvu Isusove Majke: tri govora o Marijinu uznesenju i jedan o njezinu rođenju. Marijansku tematiku povezuje s naukom o Crkvi. U tom suzvučju Izakove misli navodi i II. vatikanski sabor kad razglaba tematiku o otajstvenim svezama između Majke Isusove i Majke Crkve.

CRKVA I MARIJA

Svojim postavkama o Marijinoj ulozi u Crkvi opat iz Stelle preteča je suvremenog nauka o bl. Djevici Mariji.

Nadahnuje se na nauku svetih otaca koji rado uspoređuju Mariju s Crkvom i Crkvu s Marijom. Taj svetootački pristup postao je sustavni dio cistercijske duhovnosti. Ono što se općenito govori o Crkvi, može se primijeniti na svakoga pojedinog vjernika, a na poseban način na Djevicu Mariju. Preko razmišljanja o otajstvu Crkve može se doći do prave i potpune spoznaje o Mariji i njezine uloge u djelu spasenja. Jednako tako, po razmišljanju o Mariji dolazi se do spoznaje o otajstvu Crkve, djevice i majke. Djevice po vjernosti Kristovu nauku i majke brojne djece po kupelji

krštenja. Crkva i Marija dvije su otajstvene stvarnosti koje se uzajamno otkrivaju i upotpunjuju.

MARIJA - DJEVIČANSKA ZEMLJA

Iz predaje svetih otaca Izak rabi usporedbu između djevičanske zemlje u raji zemaljskom, od koje je Bog načinio Adama, i Marije, vazda Djevice, u koje se krilu utjelovljuje Krist, novi Adam.

„Onamo iz zemlje bi načinjen čovjek; ovdje se iz Marije rada Sin Božji.

Onamo iz još uvijek nepropadljive i djevičanske zemlje nastaje pravedan čovjek, i on sam nevin. Ovdje od Marije, neporočne djevice, dolazi pravedan Bog, onaj koji čini nevine.

Onamo se iz muževa boka rada žena, bez ženina sudjelovanja, ovdje se iz ženina krila rada čovjek, bez muževa sudjelovanja. Onamo iz rebra usnula čovjeka nastaje žena kao pomoćnica, ovdje se iz boka umirućeg Krista posvećuje zaručnica...“

Pod utjecajem sv. Augustina Izak postaje svjestan da se neke svetopisamske riječi mogu razumjeti jedino u odnosu na sveopćeg Krista. On kao Bog rođen je prije svih vremena od Boga, a kao Utjelovljena Riječ rođen je od Djevice Marije po naravnom rođenju. Kao Glava otajstvenog tijela Crkve rada se po djelovanju Duha Svetoga po mističnom rođenju koje se nastavlja kroz vjekove. Dosljedno toj postavci postoje istovremeno sam jedan Sin i mnogi sinovi, zbog čega su i Marija i Crkva, obadvije, prave majke Kristove. Ali, ako se uzmu odvojeno, nijedna od njih nije majka čitavoga Krista, tjelesnoga i otajstvenoga. Pod tim vidom i Marija i Crkva sudjeluju u jednom materinstvu. Začevši djelovanjem Duha Svetoga, Marija na tjelesan

način rada Sina Božjega. Crkva jednako tako, začevši djelom Duha Svetoga na duhovan način, rada djecu Božju koja tvore jedinstveno tijelo s Kristom, svojom glavom.

Zahvaljujući djelovanju Duha Svetoga, Sin Božji rada se bez grijeha. Ostala djeca Božja radaju se na krsnom zdencu gdje primaju, uvijek po Duhu Svetomu, oprostjenje svojih grijeha. Duh Sveti otajstveni je izvoditelj obadvaju rođenja.

DVIJE MAJKE KRISTOVE

Budući da majčinski odnos između Marije i Crkve ima za učinak Krista, koji je glava, i udove, tj. „samo jedan sin i mnogi sinovi“ one su u isto vrijeme samo jedna majka i dvije različite majke. Nijedna od dviju majki nije u stanju sama roditi sveukupnoga Krista. Izak tvrdi da su „*obadvije Kristove majke, ali nijedna od njih ne rada čitavoga Krista jedna bez druge*“. S Marijom majkom postaju ne samo Crkva nego i njezini pojedini članovi. Iako su nam sačuvana tri Izakova govora o Marijinu uznesenju, on je prilično suzdržan kad je riječ o tom otajstvu, posebno kad se radi o sudbini Marijina tijela.

„Ona pristupa Kralju, svom Sinu da bi zagovarala u korist svoga naroda (Est 5, 1) ne samo zbog toga što ga je rodila, nego i zbog toga što ga je nadasve ljubila“.

Majka Isusova uzvišena je u blaženu postojbinu, na jedinstven je način proslavljena na nebu. U tijelu ili bez tijela, Bog zna. Ta proslava u vječnosti ima za cilj pomoć onima koji se nalaze na zemaljskom hodočašću.

dar-ko

Dva srca

Drugi vatikanski sabor postavio je nezaobilazan okvir za štovanje bl. Djevice Marije u osmom poglavlju dogmatske konstitucije o Crkvi „Lumen Gentium“. Time je promatranje dostojanstva i uloge Bogorodice Marije usmjereno prema Kristovu otajstvu, što nam je „*objavljeno i nastavlja se u Crkvi ... u kojoj vjernici ... trebaju štovati i uspo-menu prije svega slavne vazda Djevice Marije, Majke Boga i Gospodina našega Isusa Krista*“ (LG 52). Time je istaknuta nerazdvojiva povezanost Krista i njegove majke i u životu i u štovanju.

BOG JE LJUBAV

Učenik koga je Isus posebno ljubio i kome je na Golgoti povjerio svoju Majku sazeo je svoje evanđelje u tvrdnju: „*Bog je ljubav!*“ A do toga je zaključka došao zacijelo i kroz razgovore s Marijom koju mu je na čuvanje povjerio Gospodin. Isus je takva Boga objavljivao riječima i djelima, a svojim primjerom potvrdio istinitost tvrdnje da se „*najveća ljubav očituje kad netko svoj život položi za svoje prijatelje*“. Govoreći o dometima te ljubavi, sv. Pavao zanosno kliče: „*Sin Božji me je ljubio i predao samoga sebe za mene*“ (Gal 2, 20). A najočitiiji simbol te ljubavi je srce.

Polazeći od tih Pavlovih riječi, Katekizam naznačuje temelj za štovanje Presv. Srca Isusova: „*Sve nas je ljubio ljudskim srcem. Zato sveto Srce Isusovo, probodeno radi naših grijeha i poradi našega spasenja, uzima se kao glavni*

pokazatelj i znamen one ljubavi kojom božanski Otkupitelj stalno ljubi vječnog Oca i sve ljude“ (br. 478).

OD SRCA K SRCU

Opisujući događaje povezane s Isusovim utjelovljenjem i rođenjem, evanđelist Luka bilježi duboko ljudsku i vjerničku reakciju njegove majke: „*Marija u sebi pobranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu*“ (Lk 2, 19). Upravo to spominjanje Marijina srca u Lukinu evanđelju potaklo je kršćanske mistike srednjeg vijeka da to unesu i u svoju pobožnost, a priređivače najnovijih misnih obrazaca da to predlože za pričesnu pjesmu u misi spomendana Srca Marijina.

Šireći pobožnost prema Srcu Isusovu u duhu barokne pobožnosti i ondašnjega kulturnog ozračja, sv. Ivan Eudes (+1680.) produbljivao je i gorljivo širio i pobožnost prema Bezgrešnom Srcu Marijinu. Zajedno sa svojom redovničkom braćom, koja su se osobito brinula za pravilan odgoj svećeničkih pripravnika, slavio je taj blagdan od 1646. godine. Štovanje se ubrzo proširilo po čitavoj Francuskoj, a službeno ga je odobrio papa Pio VII. početkom 19. stoljeća. Papa Pio XII. doveo je do vrhunca tu pobožnost posvetom čitave Crkve Srcu Marijinu 8. prosinca 1942. u vrijeme velikih nevolja Drugoga svjetskog rata, a Kongregacija obreda g. 1944. odredila da se u čitavoj Crkvi slavi na osmi dan svetkovine Marijina Uznesenja. U Općem kalendaru, obnovljenu prema smjernicama Drugoga vat. sabora, Srce Marijino je svrstano u rang neobvezanih spomendana u subotu nakon svetkovine Srca Isusova, a dekretom Kongregacije za

bogoštovlje od 1. siječnja 1996. podignuto je na rang obvezatna spomendana.

Protivnici uvođenja službenoga štovanja Srca Marijina upozoravali su da je to jedan od tzv. blagdana ideja što su se umnožavali u vrijeme liturgijske dekade-nce kasnoga srednjeg vijeka, kad se u vjerničkoj svijesti zaboravilo da je kršćanska liturgija obredno obnavljanje događaja iz povijesti spasenja a ne obilježavanje sadržaja vjere i naglašavanje vjerskih istina. Drugi se prigovor odnosio na opasnost prenaplašene osjećajnosti koju bi ta pobožnost mogla poticati.

Ipak je prevladalo uvjerenje da je ta pobožnost utemeljena na evanđeoskom tekstu i veoma tijesno povezana s otajstvom Utjelovljenja i Bezgrešnog začeća te dosta raširena. Tome je pridonijelo i suvremeno pozitivno vrednovanje ženskoga, majčinskog elementa Božje objave, što otvara novo područje ljudskih i vjerničkih vrednota i potiče integralnu pobožnost što se nikako ne smije ignorirati.

Navedeni Lukin tekst o Marijinoj reakciji na doživljaje utjelovljenja i rođenja Sina Božjega očituje Marijinu potpunu raspoloživost Božjim zahtjevima i predanost u volju Božju, njezino slušanje, razmišljanje i unošenje svih tih događaja u središte života. To je Marijino srce ispunjeno Duhom Svetim i oplemenjeno njezinim rastom u vjeri. U takvu je srcu *Bog pripremio dostojan stan Duha Svetoga*

ga (zborna) pa smo svi poučeni da Marijinim zagovorom i mi zavrijedimo biti bramom Božje slave.

Da bismo to postigli, poslušajmo razmišljanje sv. Lovre Justinijanija: *Udi u bram svoga srca da se mogneš dubovno očistiti i riješiti zaraze grijeha. Tu Bog očekuje više odanost nego djelo. Stoga, bilo da se po kontemplativnom nastojanju umom obilno bavimo Bogom, bilo da trijezno nastojimo oko porasta vrlina ili plemenitih djela prema bližnjemu, činimo to tako da nas potiče na to samo Kristova ljubav. To je zaista Bogu ugodan prinos dubovnoga čišćenja, što se događa ne u bramu rukotvorenu nego u bramu srca u koji Gospodin rado ulazi.*

OGLEDATI SE U MARIJINU SRCU

Govoreći 26. svibnja 2006. u Czestochowi predstavnicima novih pokreta u Crkvi, papa Benedikt XVI. preporučio im je da se ogledaju u Srcu Marijinu: *Provjera autentičnosti vaše vjere i vašega poslanja, koja ne svraća pozornost na sebe, nego stvarno nosi oko sebe vjeru i ljubav, bit će sučeljavanje s vjerom Marijinom. Ogledajte se u njezino srce. Ostanite u njezinoj školi! Kad su apostoli, puni Duha Svetoga, posli u sav svijet naviještati Evandjelje, jedan od njih, Ivan, apostol ljubavi, na osobit je način uzeo Mariju k sebi. Upravo je zbog duboke veze s Isusom i Marijom mogao tako djelotvorno isticati istinu da je Bog ljubav. Budite vi sami, dragi prijatelji, svjedoci te istine. Bit ćete to djelotvorno ako se stavite u školu Marijinu. Uz nju ćete i vi sami doživjeti da je Bog ljubav, i o tome ćete prenijeti poruku svijetu s bogatstvom i različitošću koju će sam Dub Sveti znati pobuditi.*

Marko BABIĆ

Marijansko Trojstvo

Iako crkveni naučitelji razlikuju teologiju (theologia), kojom tumače nutarnji Božji život, od ekonomije (oikonomia) kao spasonosnih djela kojima se Bog objavljuje čovjeku, Presv. Trojstvo otajstvo je vjere koje kršćanski umjetnici, slikovnim sredstvom izražaja, mogu prikazati vidljivo i razumljivo, pomoću zakona figurativne umjetnosti, osobito služeći se ikonografskim rječnikom kršćanske simbolike. Kao što je kršćanska povijest spasevanja, koristeći filozofske pojmove, oblikovala svoj rječnik o objavljenoj istini Presv. Trojstva, tako je i sakralna umjetnost, koristeći slikovnu simboliku, oblikovala umjetnička djela o dogmi Presv. Trojstva. Uz grafičke simbole u obliku triju povezanih prstenova ili trokuta s okom u sredini, ubrzo su se pojavili antropomorfnu (čovjekoliki) prizori s tri anđela ili s tri ljudska lika istoga izgleda. Miješanjem grafičkih i antropomorfnih sa zoomorfnim (nalik na životinju) simbolima, Otac se najčešće prikazuje kao starac s kuglom, Sin kao mladić s križem ili janjetom, a Duh Sveti u liku goluba.

MURILLOV PRIMJER

Kroz povijest sakralne (svete) umjetnosti, osobito u oslikavanju marijanskih motiva, kao što je prizor u kojemu Presv. Trojstvo kruni Mariju za kraljicu neba i zemlje, Gospa postaje sastavni dio Presv. Trojstva. Spajanjem njezine proslave u nebu s prizorima iz zemalj-

skog života, pojedini su umjetnici, osobito u doba baroka, došli do novog motiva o dvama Trojstvima. Kao primjer, odabrali smo motiv španjolskog umjetnika *Bartoloméa Estebana Murilla* (1618.-1682.) pod nazivom *Dva Trojstva* (Las dos Trinidades), poznat i kao *Sveta Obitelj iz Pedrosa* (Sagrada Familia de Pedroso).

Kad je zadnjih godina života u kapucinskoj samostanskoj crkvi sv. Katarine u andaluzijskom gradu Cádiz, u jugozapadnoj Španjolskoj, oslikavao oltarne pale, kako je g. 1708. zapisao njegov životopisac i povjesničar umjetnosti Antonio Palomino (+1726.), Murillo je g. 1680. izradio i sliku *Dva Presveta Trojstva* (ulje na platnu, 193 x 207 cm). U gornjem dijelu prikazao je nebesko, a u donjem zemaljsko Trojstvo. Dva prizora, postavljeni jedan nasuprot drugom u piramidalnoj perspektivi (točki gledišta), spajaju se u središnjem liku - u Isusu.

Otac nebeski u pratnji anđela i s kuglom u naručju, u gornjem dijelu, širi ruke iznad zemaljske obitelji i šalje Duha Svetoga u liku goluba te objavljuje, kako su evanđelisti zapisali u prigodi krštenja na Jordanu, da je Isus njegov ljubljani Sin (Mt 3,17; Mk 1,11; Lk 3,22).

U donjem dijelu prikazan je susret u Hramu kada su Josip i Marija pronašli Isusa među naučiteljima. Na roditeljsko negodovanje, Isus je odgovorio: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega" (Lk 2, 49). Murillo nije prikazao naučitelje, kao ni unutarost hramskog prostora, nego samo roditelje koji su nakon utješnih riječi pokleknuli pred Isusom i objavili vjernicima da su, u želji da nađu njega, pronašli Presv. Trojstvo. Stojeći na kamenu u svijetloj haljini, kao dvanaestogodišnjak Isus prihvaća roditeljske ruke i tako zemaljsku obitelj povezuje s nebeskom, odnosno ujedinjuje dva Trojstva.

Dok sjedi na postolju, u crvenoj haljini i plavu plaštu, pokretom desne ruke Gospa prihvaća volju Božju. Na suprotnoj strani, dok prihvaća Isusovu ruku, u smeđoj haljini s crvenim plaštem Josip kleči i pridržava procvjetali štap.

U neobičnu pokretu ruku i pogleda, od Josipa, koji poziva vjernike, i Marije, koja ih upućuje na Sina, do Isusa, koji zemaljske oči upravlja prema nebu, između nazaretske obitelji uspostavljena je čarobna igra koja se nastavlja na nebu gdje se Otac, u pratnji nebeskih gostiju, preko golubovih raširenih krila, zaustavlja nad Sinom. Pomoću svijetlih i nježnih tonova, koji likovima daju mističnu prozračnost, dva prizora izgledaju kao da su spojena u jednu cjelinu.

Slikajući marijanske prizore, Murillo je za modele često koristio likove iz svoje obitelji. Tako mu je i na ovoj slici za Gospu poslužila supruga Beatriz Cabrera, a njihovo starije dijete - Marija za Isusov lik, dok je sebe prikazao kao Josipa.

Kao što je konačna svrha božanske ekonomije ulazak čovjeka kao slike Božje u savršeno jedinstvo Presv. Trojstva, tako je i Murillo ovom slikom posvjedočio da sakralna umjetnost služi vjerniku da preko slikovnog sredstva izražaja, dok živi u vjeri zemaljskog Trojstva, može iskazivati štovalačke časti nebeskom Trojstvu, zahvaljujući otkupiteljskoj ulozi Isusa Krista.

OD FRANJEVACA DO MUZEJA

Sliku *Dva Trojstva* otkupio je od franjevacu u Cádiz u osobnu kolekciju Carlos Francisco Colarte, vojvoda mjesta Pedroso, koje je danas u autonomnoj pokrajini La Rioja u sjevernoj Španjolskoj. Odatle i naziv *Sveta Obitelj iz Pedrosa* (Sagrada Familia de Pedroso). Dio zbirke, u kojoj se nalazilo šest Murillovih djela, među kojima i ova slika, početkom siječnja g. 1910. u Seville je kupio James Campbell za londonskoga kolekcionara Williama Buchanana. Neko vrijeme zbirka je bila u posjedu kolekcionara Thomasa Bulkeleya Owena od kojega je Murillova djela g. 1837. otkupio Državni muzej za umjetnost Ujedinjenoga Kraljevstva u Londonu.

Slika *Dva Trojstva* (inventar br. NG13, izložena u sobi br. 30), čuva se u *National Gallery* koja je u sastavu Državnoga muzeja u Londonu.

Ante Branko PERIŠA

Od srca srcu

Razmišljajući o blagdanima presv. Srca Isusova i bezgrešnog Srca Marijna ne možemo mimoići riječ i pojam ljubavi. Srce Isusovo toliko nas je ljubilo da je sebe dalo za nas, iskrvarilo je na križu na Kalvariji za nas. To je Srce koje nas ljubi i danas, bez obzira kakvi smo, i koje će nas ljubiti dovijeka. Bl. Djevica Marija, koja je to Srce devet mjeseci nosila pod svojim srcem, tom je Srcu potpuno predala sebe i svoje srce, čitavo svoje biće. Ona nas, po svom Srcu, vodi k njemu u oazu istine mira i ljubavi.

BLAGODAT MIRA

”Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem” (Iv 14, 27), rekao je Uskrsnuli svojim. Mir im je ostavio u baštinu!

Što je to mir? Početkom svibnja u Asizu je održan 47. Svjetski kongres FICPM-a koji okuplja bračne parove koji rade sa zaručnicima u tijeku pripreve za brak, u raznim zemljama svijeta. Bračni parovi, obitelji s djecom različita uzrasta, bili su smješteni u franjevačkom gostinjc *Domus Pacis*. To je u neposrednoj blizini kolijevke Franjevačkog reda *Porcijunkule*, poznatoga asiškog svetišta svete Marije Anđeoske, u puku rečene Gospe od Anđela. Svi su nazočni odimali životnom radošću i spremnošću da radost žive i pokažu u djelima ljubavi. Bili su to parovi koji su u braku i preko 40 godina, koji ni u mirovini ne miruju baš zato da bi širili mir, onaj mir koji im je darovan po lju-

bavi i povjerenju u Onoga koji daje vjeru i život. Kroz Scile i Haribde, oseke i plime, veterani bračnog života stekli su niz vještina za preživljavanje kao par i kao jedno tijelo. Te vještine uključuju i trajni rad na sebi i na zajedničkom odnosu, kojem doprinosi svaki pojedinačno s jednim zajedničkim ciljem: ostati zauvijek zajedno u ljubavi.

KRIZA KAO ŠANSA

Pod tim se naslovom odvijao rad kongresa. O čemu se radi? U dugotrajnu odnosu u dvoje, moguće su različite situacije: od prvotne euforije i zaljubljenosti, preko križa razmirica, suhoće, opraštanja sve do pomirenja.

Koristeći se idejom mape koja pokazuje put, kompasa koji ljudima služi za orijentaciju, stanki pokraj puta, smjera kojim se ide te horizonta koji bistri poglede i usmjerava nadu, sudionicima kongresa zorno su predočene kritične situacije u braku do kojih dovode ponekad neizbježni bračni sukobi. Suočeni s nesposobnošću i nespremnošću prihvaćanja druge osobe koja je različita, drukčija, pojedinci se sukobljavaju i nailaze na nerazumijevanje. Pri tome se povlače u sebe i tako postaju pustinja za sebe i za drugoga. Brak je bez dijaloga kao pustinja bez vode. Života presahle riječi koji traži oazu, traži novi put za dijalog koji vraća život. U pustinji se svatko u svojoj samoći susreće sa samim sobom. Pustinja je prilika za osobni susret s Bogom. Iz takva susreta izlazi se obnovljen i drukčiji. Ta promjena omogućuje nov i drukčiji odnos, prihvaćanje drugoga kraj sebe i promjenju osobnog pogleda. Promijenjeni nakon hoda kroz pustinju, u novom

susretu moguć je zajednički hod prema horizontu nade da se zajedno može dalje kroz život.

BOGATSTVO RAZLIČITOSTI

U traženju bračnog suputnika ili supatnika ne izabire se različita, drukčija osoba. Različitost zapravo privlači, ona otkriva nove dimenzije i izazove za ljubav. Dovodi i do nesporazuma. Raduje se bogatstvu koje se donosi u zajedništvo. Zahtijeva dijalog. Voljeti isto ravno je sebeljublju. Različitost partnera izazov je u hodu s ljubljenom osobom. Mladi u svojoj zaljubljenosti ne poimlju poteškoće koje donosi budući život. Vrijedno ih je za to valjano prpremiti. Samim tim što su muško i žensko već su različiti i skloni neshvaćanju tih razlika. Životne navike, profesionalne obveze, odnos prema vjeri, poimanje života

traži sklad, a za nj je neophodan dijalog kroz koji se upoznaje drugoga.

U međusobnom dijalogu dvije različite strane vode zapravo k istom cilju, a taj je: ljubav i zajednički život.

LJUBITE JEDNI DRUGE

Kroz šutnju i povlačenje u sebe u prostoru izranjenog srca zavađene strane traže tračak nade koja osvjetljuje obzor i vodi putem pomirenja. Na tom putu ključno je opraštanje i sebi i drugome, prihvaćanje različitosti, okretanje k jedinstvenom cilju. Izranjanjem iz sebičnosti i mijenjanjem sebe ukorak s partnerom vodi na novi put. Zahtijevan je to proces koji traži samodisciplinu, iskrenost prema sebi i drugom, sagledavanje i priznavanje osobnih pogrešaka i propusta odustajanje od slijepa i dosljedno zacrtana provođenja svojih ideja i svoga pravca u kojem se ranjava drugoga. Poštediti ranjena partnera od dodatnih trauma zahtijeva samodisciplinu i dobre kočnice. Nakon puta kroz pustinju i traženja mira koji daje samo Bog, ljubav poprima sasvim novu dimenziju.

OPRAŠTANJEM DO POMIRENJA

Asiz, oaza mira, u duhu poniznog siromaška Franje, potiče nas da se ugledamo u Krista i njegovu milosrdnu ljubav koja prašta. Učimo se stoga opraštati i sebi i drugima. To je je jedini pravi put ljubavi i pomirenja. Priznajmo i prihvatimo svoju ranjivost, nemoć, nestalnost i, poput malog djeteta, predajmo se Mariji u zagrljaj. Zaogrnuti i zaštićeni njezinim plaštem ljubavi, oslušujmo otkucaje njezina bezgrešnog Srca i zamolimo je da nas u školi života nauči ljubiti Krista.

Danijela DE MICHELI VITTURI

Zbog uloge u djelu spasenja, bl. Djevicu Mariju Bog je uresio posebnim darovima. U početku vjerska zajednica o tomu nije imala jasne ni potpune spoznaje. Sveto pismo naziva je *Djevicom* (Mt 1, 23 i Lk 1, 26-27), što je zapravo njezino drugo ime. Ono je zapisano i u prvim obrascima ispovijesti kršćanske vjere, pa je, prema tome, sastavni dio crkvene pradolgo. U Novom zavjetu Djevica je posebna oznaka koja određuje Marijinu osobu i ulogu u povijesti ljudskog spasenja. Na starozavjetnoj pozadini pouskrasna vjeronaučna pouka, sadržana u Matejevu i Lukinu evanđelju o Isusovu djetinjstvu, Marijino djevičansko majčinstvo smješta u okvir vjernosti Savezu i u zrenik mesijanskog iščekivanja.

MARIJA JE DJEVICA

U praksi crkvanjskoj zajednici nailazimo veoma rano na izraz *"rođen od Marije Djevice"* kao izražaj vjere u Isusovo djevičansko začecje, u stvarnost njegova ljudskog rođenja. Nalazimo ga već u djelu *Traditio apostolica - Apostolska predaja* Hipolita Rimskog (prva polovica 3. st.). Nakon Efeškog sabora (431.), koji potvrđuje da se Mariju može zvati Bogorodicom *"jer se Bog Riječ utjelovio i učovječio, te iz samoga začeca sebi ujedinito bram koji je od nje uzet"*, još više biva osvjetljen smisao Marijina djevičanstva. Iako ono nikad nije izravno definirano i proglašeno vjerskom istinom ni na jednom općem saboru, narod Božji to je posvuda i uvijek vjerovao, a korijeni njegove vjere kriju se u vjeri u

Kristovo uskrsnuće. Vjeru naroda Božjega posvjedočuju prvi vjeroispovjedni obrasci pri obredu krštenja, nju priznaju opći i pokrajinski crkveni sabori. Tako 20 godina poslije sabora u Efezu, sabor u Kalcedonu g. 451. još potanje objašnjuje vjersku istinu Kristova Bogočovještva, odnosa njegove ljudske i božanske naravi: Krist se kao Bog *"od vijeka rodio od Oca, a kao čovjek rodio se od Marije Djevice Bogorodice radi nas i radi našega spasenja"*. Da je Marija ostala zauvijek djevica, potvrđuje II. carigradski sabor g. 553., a Lateranska sinoda g. 649. izjavljuje da se njezino djevičanstvo proteže na cijeli život: djevica - prije poroda, u porodu i nakon poroda. Time je ponovno ojačana vjera crkvenih otaca koji su Mariju sa sv. Jeronimom nazivali *"vječnom Djevicom"* ili *"vazda Djevicom"*.

BIOLOŠKA I TEOLOŠKA STVARNOST

Govoreći o Isusovu djevičanskom začecu, bogoslovna znanost razlikuje biološku i teološku stvarnost. Biološka se odnosi na začecje po Duhu Svetom koje isključuje

Biti Djevica i Majka?

svako ljudsko sudjelovanje. Za teološko značenje događaja začeća, evanđelja se pozivaju na biološki čin kako bi ustvrdila Isusovu bit, da je on zaista Sin Božji i sin čovječji. Tako je Isusovo djevičansko začeće izvanredna datost u njegovoj potpunoj čovječnosti, u ulozi njegova božanskog sinovstva.

Marijino djevičanstvo ima prvenstveno kristološku važnost. Isusovo djevičansko začeće za bl. Djevicu Mariju znači da je ona milosti puna, osoba Božje naklonosti, Bogu draga i od njega izabrana, jaka u vjeri. Njezino djevičanstvo ulazi u Božji plan spasenja. Marija je majka Sina Božjega zato što ju je Bog izabrao i našao za to prikladnu. Djevičanstvo je znak da je tu Bog na djelu, pa je djevičansko začeće jamstvo da je Krist Sin Božji. Marijino djevičanstvo otajstvo je vjere. Ono se tumači prednošću duhovnoga nad tjelesnim, u smislu Augustinove izreke da je "prije začela duhom negoli tijelom". Ne zaustavlja se Crkva toliko na tjelesnim detaljima, koliko na milosnom vidu. Marija je sva djelo milosti, pa onda

i ostale njezine odlike nose te značajke. Da je Marija začela kao djevica, nadnaravnim zahvatom Du ha Svetoga, svjedoče evanđelja (Lk 1, 34). Ostala je djevica i za poroda te nakon poroda jer Isus rođenjem od nje "njezinu djevičansku netaknutost nije umanjio nego posvetio" (*Svjetlo naroda*, 57).

MARIJA - VAZDA DJEVICA

Crkva vjeruje i uči da je Marija "vazda Djevica" - prije Isusova poroda, u njegovu porodu i poslije poroda. Marija je Djevica time što za Isusovo rođenje nije poznavala muža, ali i time što je bila cjelovita u vjeri, ufanju i ljubavi. II. vatikanski sabor uvijek ju naziva najprije Djevicom, a zatim Majkom. Ističe da je pružila vrstan primjer djevice, a Crkva je nastoji slijediti po osobama koje se djevičanski posvećuju Kristu. Marijino trajno djevičanstvo potvrđuje crkvena predaja, a crkveno učiteljstvo izlaže ga vjernicima kao predmet vjere. Stoga je uvijek nazivamo Djevicom, a iz poštovanja za nju kažemo bl. Djevica Marija. Ranokršćanska vjera i bogoslovlje poznaju dvije osobine o Majci Isusovoj: njezino djevičanstvo i majčinstvo. Te dvije odlike dolaze uvijek zajedno i međusobno se nadopunjuju. Marija je djevica: djevica majka. Marija je majka: majka djevica. I jedna i druga osobina potrebne su da se potpuno razumije Marijino otajstvo kako ga prikazuju Evanđelja i kako ga je shvatilo prvotno kršćanstvo.

P. LUBINA

Majčinstvo kao životno ispunjenje

Bog obilno blagoslivlja majčinsko krilo i srce joj ispunja ljubavlju. Svojoj djeci majka je zvijezda vodilja, njezina ljubav obasjava im životni put... Jedna od takvih je i 52-godišnja gđa *Slavica Brechelmacher*, iz Slavonskog Broda. Udala se u 23. godini za tri godine starijeg Branimira, po struci tehnologa zavarivanja. Bračni život započeli su u zajednici s muževom majkom i bratom. O svemu tome razgovarali smo s odvažnom majkom šestero djece.

- *Kako ste se odlučili na brojniju djecu?*
- Ja sam bila jedinica u roditelja i uvijek sam mislila da ću ih imati, možda, dvoje-troje. No bez dvoumljenja, s ljubavlju sam prihvaćala svaku trudnoću. Potpora su mi bili muž i svekrva koja ih je osmero rodila. Prva nam se g. 1985. rodila Helena. Muž je u 27. godini imao infarkt i bio dugo na bolovanju. Iako sam i sama bila na porodiljnom, objeru-

čke mi je pomagao. Kad sam počela raditi, preuzeo je dio kućnih poslova. U ljubavi i radanju nismo se pokolebali. Već g. 1987. rodila nam se Ana, g. 1990. Irena, 1992. Matea, 1993. Kristijan, a najmlada Beata 1999. Radovali smo se svakome našem djetetu.

- *Kako gledali na Vas oni oko Vas?*

- Bilo je različitih priča, ali se nisam dala smesti. Medicinska sam sestra i 32 godine radim na plućnom odjelu u brodskoj bolnici. Osoblje na našem odjelu uglavnom je s više djece. Budući da je bio rat, od silnih stresova i briga uopće nisam razmišljala što ću. Trudnoće su bile sastavni dio moga života. Ne kaže se uzalud, da je trudna žena u blagoslovljenoj stanju. Osjećaš tada da te Bog upravo na taj način blagoslivlja i zaštićuje. Kao kršćanka, radovala sam se, jer sam bila svjesna da od Boga primam neprocjenjiv dar. Štiteći plod od svega što bi mu moglo naškoditi, čuvala sam i samu sebe. Svekrva je puno molila, govoreći kako treba moliti za još nerođenu djecu.

- *Kako ste podnosili trudnoće?*

- Zbog česta dizanja bolesnika, ni jednu trudnoću nisam uspjela iznijeti do kraja. Radala sam sa 7 i 7 i pol mjeseci, uvijek strepeći nad njihovim preživljavanjem.

Irena se rodila na zadak i jedva preživjela. S Kristijanom sam imala cerklaž i morala mjesec i pol čuvati trudnoću. Djeca su sad odrasla. Helena ima još dva ispita do završetka geodetskog studija. Sa suprugom živi u Zagrebu, a sin im Bartol već ima godinu. Ana je završila medicinu i stažira na Svetom Duhu. Irena je na trećoj godini farmacije, Matea studira bibliotekarstvo i slovenski jezik, Kristijan je na prvoj godini šumarstva, a Beata je u VII. r. osnovne.

- Jeste li s djecom zadovoljni?

- Da! Bogu hvala, s njima nemamo nikakvih problema. Nije lako odgajati, uzdržavati i školovati djecu, u vremenu materijalne krize i upitnih moralnih vrijednosti, koje sve više zadiru u ljudski život. Utjecaji sa strane su jaki. Dajemo sve od sebe da postanu ljudi dostojni poštovanja. Rekli smo im: "To što ste izabrali, trebate dovesti do kraja. Mi ćemo vam omogućiti. Ako smo se mi spremni žrtvovati za vas, onda vi morate znati zbog čega ste otišli." Od nas dobiju određenu svotu novca za troškove.

Među sobom se pomažu, posuđuju jedni od drugih. Slažu se i vole. Njih četvero živi zajedno u stanu. Ana plati režiju. Od suprugove plaće pokriva se stanarina u Zagrebu i troškovi u Brodu. Čuvajući djecu, ponešto zarade i sami. Preko ljeta Kristijan je vozio kolica za hranu u bolnici, a Matea radila u trgovini pa su i na taj način sebi priskrbili nešto novca.

- Tu su važni odgojni temelji iz obitelji...

- Svakako. Odrastali su kršćanski odgajani, u oзраčju svagdanje obiteljske molitve, redovita pohađanja nedjeljne sv. mise... Kristijan je ministrirao. Iduci s ocem u franjevačku crkvu, združili su se s fra Bogdanom. On bi svake nedjelje

popodne dolazio k nama. Molili bismo krunicu ili križni put, sve dok nije premješten u samostan u Cerniku. Pribojavala sam se kako će biti kada odu od kuće. No, hvala Bogu, idu u crkvu.

- Što Vam u životu znači Gospa?

- Ona mi je snaga i u radosti i u žalosti. Ako ću tražiti pomoć, tã, koga drugoga kao majka da molim, nego Majku Pomoćnicu. Kad sam, nakon Irenina rođenja, čula liječnika da naša "beba neće preživjeti", zazivala sam pomoć Isusa i Marije. Dodem kući, a šogorica plače i kaže da će beba umrijeti. Kad je za to doznala, svekrva poruči da bi bilo dobro dijete odmah krstiti. I Branimir ode po župnika da Irenu krsti. Nakon toga, stanje je vidno išlo na bolje. S djeteta kao da je skinuto sve zlo. Ana je u trećoj godini života imala tahikardiju s 240 otkucaja u minuti, jedva je preživjela. Baka se za nju puno molila i Gospa ju je uslišala. Bilo je i drugih nevolja, ali osjećam da Gospa bdije nad nama i sve nam izide na dobro.

- Vi ste i svekrvu nepokretnu služili?

- Da. Imala je Parkinsonovu bolest, a doživjela je i moždani udar. Služila sam ju šest godina. I djeca su pri tom puno pomagala. Dočekala je 90. godinu u krugu svoje obitelji.

- Koliko vam znači majčinstvo?

- Kratko rečeno, to je ispunjenje moga života. Ne mogu zamisliti svoj život bez djece. Ona su slatki teret. I pored svih briga, djeca su nam radost i ponos. Zahvalni smo Bogu koji nas je njima obdario. Trudimo se podignuti ih na noge, a svaki dan molimo za njihovo tjelesno i duševno zdravlje, te da ostanu na pravomu putu.

Nedjeljka ANDRIĆ-NOVIC

Što mi je raditi?

Naša kava pretvorila se u bučnu raspravu. Susjeda Ana navila se poput sata. Iz petnih žila hoće da me uvjeri kako je sloboda činiti što je koga volja, makar se to kosilo s Božjim i naravnim zakonom. Suprotstavljam joj se svim svojim snagama, ali ne uspevam ni dovršiti rečenicu. Tako je žestoka u svojim dokazivanjima, da ne možeš ni do riječi doći. Kao i obično, oni koji nemaju dokaza, pokušavaju svoju tvrdnju potkrijepiti povišenim tonom!

Romeo stupa na scenu, upravo je ušao u kuću. Nije trebalo puno da shvati o čemu je riječ. I upliće se:

- Ja ću ti reći! Pusti me da ti objasnim.
- Što ćeš ti meni objašnjavati, to ti je tako kako ti ja kažem. Svatko je slobodan raditi što ga je volja i kako ga je volja! To mu nitko ne može zabraniti!
- Kad je takko, onda mi daj svoj novčanik!

- Neću, zašto ću ti ga dati!?
- Uzeti ću ga onda ja sam! To je moja slobodna volja da ti ga uzmen!
- Nije to isto. Nemoj ti meni tako! - počela se zahuktavati moja susjeda, a Romeo se s druge strane ne da:

- Ti ne razumiješ. Ne znaš što govoriš. Dopusti da ti rečem.

- Neću ti dopustiti, ti ne razumiješ!

Udarila Ana sto na sat, a i Romeo se sav zajapurio, nikako dovršiti rečenicu.

- Van! Ne daš mi doći do riječi. Neću te slušati. Van iz kuće! - Susjeda nas

napušta, po običaju, uzdignute glave.

Mala dolazi iz sobe:

- Što se to ovdje događa? Ne mogu učiti od vaše galame! Znam, sigurno je otjerao Anu! Kladim se da će se ona opet vratiti. Romeo velikim koracima kruži po kući i mrlja sebi u bradu, kako je to nečuveno, kako se žena ne da razlogu i kako on u svojoj kući ne može doći do riječi. On nije još ni prestao brojiti kad je susjeda ponovno provirila:

- Samo da ti kažem. Ovo moraš čuti...

- Samo da ja tebi kažem... Samo da ti objasnim..

- Nemaš ti meni što objašnjavati, ja sve to dobro znam. Meni je najvažnije da je čovjek sretan, da uživa, i ako je njemu u njegovu životu dobro i uživa, neka čini što ga je volja. U to se nitko ne smije miješati!

- Vidi ti tebe! Kad bi svatko radio što ga je volja radi svog užitka, što bi onda od nas bilo? Daj da ti objasnim gdje bi nas to tvoje dovelo...

- Slušaj! Moram ti objasniti... - prekida ga susjedina navala, uskače mu u riječ, mlati bez zaustavljanja, kričavim glasom:

- Ti ćeš meni objašnjavati? Ja te neću slušati. Slušaj ti mene... - susjeda udarila iz svega raspoloživa oružja, a Romeo

pocrvenio kao kuhani rak. Jedino što može - hvata zrak, a onda prolomi:

- Izlazi! Ne mogu te više slušati! Van! Ne daš mi mira u mojoj kući! Nitko te ne može urazumjeti!

Susjeda brzim korakom napušta "bojno polje", a mala viče:

- Opsssss!

A ja dodajem:

- Vratiti će se ona, ne boj se ti! Nije joj ovo prvi put! Navikli su njih dvojice na ovakve susrete!

Romeo se ljuti. Ne može progutati da je susjeda na jeziku jača od njega, da je ne uspijeva uvjeriti kako bi ga trebala saslušati, kako mu ne dopušta reći ono što misli, da sloboda znači živjeti po Božjem i naravnom zakonu!

Evo je opet, vraća se treći put! Prilazi Romeu, unosi mu se u lice. Mala i ja kolutamo očima.

- Da te preupitam?

- Samo kratko!

- Bi li ti meni učinio jednu uslugu?

- Što?

- Da mi kupiš vreću brašna, ne sada, nego kad odeš u grad!

- Nema problema!

- Hoćeš li novac sada ili kad se vratiš?

- Kad ga donesem!

Odlazi zadovoljna, maše nam s praga u znak pozdrava, a onda se naglo okreće:

- Samo da znaš, ja imam pravo!

Mala nam postavlja pitanje:

- Ako u moj apartman na moru, koji ljeti iznajmljujem turistima, dođu ljudi s uvjerenjem kao naša susjeda i u skladu s tim se i ponašaju, imam li ja pravo reći: "Oprostite, moja uvjerenja suprotna su vašima. Vi imate svoju slobodu, ali kršite moju - odlazite!?"

Razvukla se tišina. Prekinuo ju je glasan pjev slavuja, a njega zvono s tornja naše Gospe. Spontano smo se uhvatili za ruke, izmolili uobičajeno večernje Andeosko pozdravljenje i dan završili posljednjom kiticom pjesme *Svni svete oči blage*:

*Kad nas tište jadi, boli,
I kad grijeba prijeti noć,
Svojemu se Sinu moli,
S Njim nam dođi u pomoć!*

R. T.

Zagrepčanka

**Kao gorući gm
Na Horebu,
Slika tvoga lika
Sa Sinom u naručju,
Gori a ne izgori
U Zagrebu;
Uzorita,
Majko sveta
Kamenita,
Čudotvorko
Crna Gospo
Zagrepčanko!
Zdravko ŠILUĆ**

Gospa Kondžilska

Gospino svetište u Komušini jedno je od najstarijih i poznatijih marijanskih svetišta u Bosni.

Moja obitelj hodočasti na blagdan Velike Gospe u svetište Gospe Kondžilske na brdu Kondžilo u župi Komušina kraj Teslića u Bosni i Hercegovini.

U prelijepu, okićenu i prostranu Gospinu svetištu čuva se čudotvorna Gospina slika koja je uokvirena divnim okvirom, a Gospina glava okrunjena je zlatnom krunom što blista dragim kamenjem i biserima. To je naša Majka u koju vjerujemo, u koje se zagovor uzdamo i na koju se oslanjamo u svim životnim potrebama i poteškoćama. Daje nam snagu, jača volju i krijepi zdravlje, daruje mir u duši i sve što je zamolimo.

Uvijek joj se rado vraćamo i veselimo se kad se kraj nje okupljamo iz svih krajeva svijeta. Čudotvorna slika Majke Božje Kondžilske čuva se cijelu godinu u župnoj crkvi u Komušni. Na blagdan Velike Gospe, 15. kolovoza, iznosi se iz nje i organizira se procesija na brdo ukazanja Kondžilo. Procesijski put dug je četiri kilometra. Pješačeći bosu po oštru kamenju uzbrdo, vjernici se žrtvuju u procesiji skrušeno moleći kronicu.

Svaki put dogodi se poneko čudo ozdravljenja teško bolesnih ljudi. Koliko god bio naporan put u procesiji na Kondžilo, mi ne osjećamo teret ni umor jer nam Majka Božja daje snagu.

Jednako tako u životu, Gospa me jača i hrabri kad se umorim od svojih svakodnevnih briga i obveza. Ona me uvijek usmjerava na pravi put i daje smisao momemu životu. Kad me zadese nevolje i poteškoće, pri pomisli kako

doći do rješenja, sjetim se da je Majka Božja uz me i da se nemam čega plašiti. Ona za mene čudom pronalazi najbolja moguća rješenja problema. Zato sam joj veoma zahvalna.

Dok razmišljam o svemu tome, uz molitvu Gospine krunice, evo nas začas na vrhu Kondžila gdje se nalazi kapela u koju se donosi čudotvorna Gospina slika, a hodočasnici je na koljenima obilaze.

Posvećeni oltar na kojemu se govori svečana bolesnička misa nalazi se pored kapele, na otvorenom u prirodi pod vedrim nebom. Miris tamjana pomiješan s mirisima bora i ljekovita bilja, kao i radosna pjesma što slavi Boga i Gospu iz tisuću grla, uzdižu se u nebeske visine. S hodočašća se vraćamo kući ispunjeni Božjom milošću i dobrotom prepričavajući događaje kojima smo nazočili. Svjedočimo tako i drugima svoju vjeru i povjerenje u Majku Božju. Neka nas ona uspješno vodi kvrgavim i teškim, ali sigurnim putem prema svome sinu Isusu i prema Bogu, Ocu i Stvoritelju svega svijeta.

Iris PRATLJAČIĆ, VII. b
OŠ Marije i Line, Umag
(I. nagrada među mladima)

Hod vjere u ljubavi

**Zapisujem
molitvu zahvalnosti
Tebi, Kraljice Neba i Zemlje.
Hvala Ti,
za svaki moj dan ispunjen
smijehom i veseljem.
Hvala,
što si uvijek ovdje za mene.
Zahvaljujem Ti
što me podržavaš u svemu
što radim,
što mi pomažeš da prepoz-
nam sebe
i hodam putem
blagoslovljenim
Tvojom ljubavi.**

Lucija Tisa ČIKOVIĆ, VII. b
OŠ Vežica, Rijeka

(II. nagrada među mladima)

Bl. Djeвица Marija i mi

Život svakoga od nas jednosmjerna je ulica koja vodi prema istome kraju. Za tebe je život, prijatelju moj, možda samo prah i pepeo, no za mene je vječni život. Važno je samo otkriti kojom ulicom putujemo. Svatko od nas svoju priču nosi koja određuje naš stav prema životu i življenju. Ljepota i smisao leže u oku promatrača.

Pa, ipak, postoji nešto zajedničko svima nama, nešto što nas povezuje u

zajedničku cjelinu. Svi smo mi dio jednoga velikog plavetnila, ovčice povezano jedna za drugu. Vezuju nas majke. Majke koje su nas strpljivo 9 mjeseci nosile pod srcem, majke koje su nas rodile i odgojile, majke koje su s nama preboljele sve naše dječje bolesti, koje su nas od prvog trenutka zavoljele. Nesebična je ljubav njihova, bezgranična odanost. I onda, kad te nitko ne voli majka te treba voljeti jer si dio nje same, neraskidiv i doživotan. Spremna je nositi svoje grijeh e i tvoj križ koji ti život donosi. Spremna je nositi tvoje pravde i nepravde. Njezino rame uvijek je i tvoje rame, tvoje rame za plakanje i radovanje. Koliko smo puta povrijedili, a koliko ćemo tek puta povrijediti to predrago biće spremno žrtvovati svoj život za jedan naš udisaj. Zašto? Zašto čovjek napada onoga koga najviše voli? Zašto napada najdražu ovčicu u stadu? Zar ga ne plaši pomisao da se prekidom jedne karike u lancu stado može raspasti? Ne, čovjek zna da će ta ista ovčica, njegova majka, izdržati sve brodolome ovoga svijeta, ma kakvi god oni bili. Ona je ljubav, praštanje i darivanje.

Za mene je ona bl. Djeвица Marija, majka milosrđa i ljubavi. Ona je istina i moj put. Dobro zna da duboko u mojem srcu stoluje majka Ivana, i ne zamjera mi te osjećaje. Ona jednako tako zna da je majka i moje majke Ivane, majka svih ovčica koje tvore predивно stado puno ljubavi i praštanja, zagovaranja i davanja. U to treba vjerovati! Ja vjerujem!

Luka TOMAŠ, VIII. c

OŠ Vežica, Rijeka

(III. nagrada među mladima)

Pod budnim okom blažene Djevice Marije

Iris je starija od troje djece u obitelji mame Spomenke i tate Krunoslava Pratljačića iz Umaga. I kao odlična učenica VII. razreda, redovita u ministriranju na sv. misi, pjevačica u zboru, uspješna u folkloru, ona je uzor mladoj sestriци Moniki učenici V. razreda i malom bratu Gabrijelu iz II. razreda umaške osnovne škole Marije i Line. O, kako su svi oni bili sretni i ponosni na svoju kćerku i seku kad je u školu stigla prva nagrada za Iris koju je osvojila na literarnom natječaju lista "Marija" iz Splita povodom 50. obljetnice njegova izlaženja! S temom „*Blažena Djevica Marija u životu hrvatskih vjernika*” bio je raspisan sredinom 2012., a nagrada je stigla početkom 2013. Iris je dobila prvu nagradu u kategoriji učeničkih uradaka, za literarni rad *Gospa Kondžilska*, za koji je bila inspirirana višegodišnjim odlascima s obitelji na hodočašće Gospi Kondžilskoj u BiH, gdje su im obiteljski korijeni.

- Ponosna sam i sretna zbog osvojene nagrade koju nisam ni u snu očekivala. Bit će mi to još veći poticaj za hodočašća Gospi u različite krajeve kao i za pisanje na marijanske teme. Želim svjedočiti kako me u mome životu vodi i prati zagovor bl. Djevice Marije kojoj se najviše molim, - rekla je radosna Iris dok smo joj svi od srca čestitali predajući joj svečano vrijednu knjigu,

zapravo svojevrsnu enciklopediju „Marijanska Hrvatska” (fra P. Lubine) i pismeno priznanje - diplomu.

- Još kao šestomjesečnu bebu na rukama smo je nosili u to marijansko svetište. Svi smo radosni zbog nagrade i vrijedne knjige koja će nas upoznati i povezati s ostalim brojnim Marijinim svetištima širom Hrvatske i BiH - rekla je mama Spomenka.

Iz razgovora dalje doznajemo da je njihova obitelj potpuno odana Gospi, i u težim i u najradosnijim trenucima života. Podrijetlom iz Teslića u BiH, Pratljačići su zbog rata morali provesti neko vrijeme u Njemačkoj kao izbjeglice, a potom su se odlučili vratiti u Hrvatsku. U Istri, u Umagu, kamo je izbjeglo iz BiH-a mnogo hrvatskih obitelji, i Pratljačići su našli svoj dom, svoje mjesto pod suncem. Ovdje žive 15 godina, ovdje su im se rodila djeca. Zadovoljni su i sretni jer imaju sve što im je potrebno za život, a ne traže i ne trebaju mnogo.

- Ako je i manje, kad je s Božjim blagoslovom, dovoljno je! - kaže mama. Ona je po struci trgovkinja, ali radi različite poslove i od velike je pomoći mnogim ljudima u gradu i okolici. Otac Kruno ima stalno zaposlenje ekonomske struke. Oni su skromni, jednostavni i poštenu, baš kakve ih Bog želi, i zato su stekli puno prijatelja. Mnogi ih cijene, poštuju i vole.

- Nedjelja je dan posvećen Bogu i obitelji. Nedjeljom ne radimo i opet nam ničega ne manjka. Od svojega najranijeg djetinjstva nijednu nedjelju ni blagdan nisam propustila ići na svetu misu i nijednu godinu hodočastiti za Veliku Gospu na brdo Kondžilo dragoj Gospi. Najčešće i bosonoga više kilometara uzbrdo, s nadom, s vjerom, s radošću u različitim svojim potrebama, često za zdravlje svoje djece, i uvijek sam uslišana i zahvalna. Svoju vjeru i tradiciju prenosim i na svoju obitelj, na djecu koju stavljam pod zaštitu i zagovor blažene Gospe. Uza sv. ispovijed, post i zajedničku najdražu molitvu krunice, pod budnim okom Majke Marije, nema straha za budućnost naših obitelji, djece i Lijepa naše domovine usprkos svim problemima, i poteškoćama, i pritiscima koji nam se svima tijekom života nameću. - Zaključila je majka Spomenka, puna pouzdanja i predanja u Božje ruke, koje su najsigurnije utočište u ovim našim nesigurnim ponudama i vremenima. A Gospin moćan zagovor najbolji je putokaz kako bez lutanja stići do Božanske milosti, do svoga spasa i sigurnosti u Njegovu okrilju, blagoslovu i obilju mira i dobrote.

Vinka TOKIĆ BUROLO

Vjerujem

Vjerujem u sve što je dobro,
lijepo i plemenito ...
Vjerujem i kiši i vjetru
i suncu naročito,
no ničemu pretjerano ni bez mjere.
Vjerujem cvijetu i travi
i stablu i ptici, i šumu i zvuku,
i glazbi nježnoj i moćnoj
na tipki, i žici, i dahu...
Vjerujem u ljubav
što život stvara i skrbi o njemu
s puno žara,
ali i u onaj drugi, nakon smrti
kao što vjerujem
da se kugla zemaljska
tko zna otkad vrti.
Ljudima, manje ili više, ponešto da!
Nije baš da vjerujem previše,
svašta se čini i svašta se piše...
Najzad, kao i na početku
ja vjerujem u Boga Oca svemogućega
koji je sve to stvorio,
a onda preko Sina svoga
jedinorođenoga
nama ljudima progovorio!
Vjerujem da zasluge posebne za to
jedna ponizna Djevica ima
što rodila je Spasitelja svijeta
i postala Majka nama svima!
I tu vjeri mojoj nema kraja
jer duša moja čezne
za Vječnim i željna je raja!
U ovoj godini vjere,
i poslije, kao i puno prije toga,
ja vjerujem u Svemogućeg, vječnog
Stvoritelja Boga
neograničeno i bez mjere,
pa nadalje sve po redu
po Njegovim zapovijedima
i rasporedu!

Vinka TOKIĆ BUROLO

Za zaštitu socijalne države

Riječi fatimske vidjelice s. Lucije da je "bl. Djevica Marija krunici podarila takvo djelovanje da ne postoji nijedan materijalni, duhovni, nacionalni ili međunarodni problem koji se njome i našom žrtvom ne bi mogao riješiti", potiču nas da se i u ovim teškim trenucima naroda i Domovine ostanemo vjerni Majci Isusovoj i molitvom krunice žarko joj se utečemo za zagovor. Prema nedavnoj izjavi Komisije HBK "Iustitia et pax", evo i kratkih uvoda za pojedina otajstva koja nam mogu poslužiti kao razmatranja za molitvu otajstava svjetla.

1. KRŠTENJE NA JORDANU

Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, side na nj Dub Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: "Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!" (Lk 3, 21-22)

Hrvatska već više godina proživljava tešku ekonomsku krizu. Počela je moralnom koja je prouzročila socijalnu, a ona nužno vodi do političke koja može imati nepredvidive posljedice. Zbog toga ako se doista želi okončati kriza, potrebno je poći do njezinih uzroka i korijenja, do krize morala i destrukcije životnih praksa bez kojih je nemoguće organizirati uspješno gospodarstvo i društvo koje počiva na dostojanstvu ljudske osobe. Dok razmatramo o Isusovu objavljenju na vodama Jordana, po Marijinu zagovoru molimo da hrvatski građani shvate,

da iskorjenjenje gospodarske krize ovisi o našem životu u skladu s vjerom.
Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

2. SAMOOBJAVLJENJE U KANI

Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina nemaju." Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas! Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što god vam rekne, učinite!"

(Iv 2, 2-5)

Hrvatsko društvo neprestano je suočeno s krajnostima. S jedne strane imamo situaciju inflacije prava u kojoj se govori samo o pravima kao da ne postoje odgovornosti, a s druge strane imamo ostatke totalitarne države koja zatire građanska i ljudska prava pojedinaca. Tako dolazimo do ključnog problema koji se sustavno pokušava sakriti: važnošću suočavanja s vlastitim totalitarnim naslijeđem koje sve više, nažalost, postaje tabu-temom.

Dok razmatramo o Isusovu samoobjavljenju u Kani, po Marijinu zagovoru molimo da odgovorni u hrvatskom društvu uvide kako strah i nesposobnost da se suočimo s vlastitom totalitarnom prošlošću koči i onemogućuje razvoj i izlazak iz krize.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

3. NAVJEŠTAJ KRALJEVSTVA

Od toga časa Isus poče propovijedati: "Obratite se, jer je blizu kraljevstvo nebesko!" (Mt 4, 17)

Suočeni smo s pretjeranostima vezanim uz državu: s jedne strane država se povlači s javne scene kada su u pitanju

granice, suverenitet, identitet, državni interesi, a s druge strane sve veće presijanje države u sfere koje joj nisu primarne, kao naprimjer obitelj i odgoj djece. I dok s jedne strane imamo previše, s druge strane imamo premalo države.

Dok razmatramo o Isusovu navještanju kraljevstva, po Marijinu zagovoru molimo za predvodnike hrvatskoga naroda i domovine da država zauzme umjereni, a ne krajnji stav potpune odsutnosti ili pak sveprisutnosti.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

4. PREOBRAŽENJE NA GORI

Jedno osam dana nakon tih besjeda povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uzide na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled mu se lica izmijenio, a odjeća sjajem zablistala.

(Lk 9, 28-29)

Svakim danom sve više opažamo kako je industrijska proizvodnja u Hrvatskoj

stala, ili posustaje. No, snažno se razvila i razvija industrija naplate dugova.

Posebice se razvija industrija ovrha i deložacija koja i u zapadnom svijetu postoji kao poznat i uhodan institut. No, u hrvatskoj verziji taj institut ima nekoliko "inovacija" koje u biti ukidaju europski duh toga instituta.

Dok razmatramo o Isusovu preobraženju na gori, po Marijinu zagovoru molimo za hrvatske vlasti da uvide kako država ne smije pljačkati svoje građane, otuđivati im imovinu i kažnjavati ih jer su žrtve krize koju nisu prouzročili.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

5. USTANOVLENJE EUHARISTIJE

Isus uze kruh, zabvali, razlomi i dade im govoreći: "Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen." Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: "Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas proljeva."

(Lk 22, 19-20)

Ideja ovrhe zapravo postoji kako bi se radilo u najboljem interesu ovrhovoditelja (vjerovnika) i ovršenika (dužnika). Naplata ne smije ići preko osnovnog duga i na štetu dužnika i ne smije prelaziti trećinu primanja. Dužnicima se ne smije oduzimati imovina, posebice ona stambena, ako se radi o jedinom objektu za obitavanje.

Dok razmatramo o ustanovljenju euharistije, po Marijinu zagovoru molimo da hrvatske vlasti zaštite svoje građane koji se nalaze u teškoj situaciji i dokinu zakonske odredbe koje pogoduju raznim interesnim lobijima.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

KAJO

Marijino majčinsko Srce

Znademo iz iskustva što je ljubav majčina srca spram svoga djeteta (riječ je o dobroj i plemenitoj majci). Dijete je njezino najveće blago. I nema te žrtve koju zbog njega neće prinijeti, boli koju neće podnijeti ili prepatiti.

Spremna je i na najteža odricanja da ga očuva, uzdrži, obrani i othrani. I život svoj da za njega dade.

Često smo čuli poznatu pripovijest: Da ugodi svojoj ženi, koja je mrzila svekrvu, sin izvrši što mu je naredila: ubije svoju majku. Nosio je sa sobom, kao dokaz da je to učinio, njezino srce. Na povratku se spotakne i padne, a majčino srce u tom se trenutku oglasi: "Sine, jesi li mi se udario?!" Ta simbolika odgovara pravoj majčinoj ljubavi, koja ne misli na sebe nego na svoje dijete.

Na taj način možemo usporediti srce naše Majke Marije, koja nas je - uza svoga Sina - najviše ljubila. Tijekom čitava života brinula se za svoje Čedo - počevši od betlehemske štalice. Koliko bijaše radosna i sretna što je on utjelovljeni Bog, kojemu se klanjala i divila, toliko je patila nad njim kao za dragim ljudskim bićem, znajući što ga čeka, i svoju žrtvu trajno prikazivala nebeskom Ocu, moleći snagu Duha Svetoga da izdrži i da skupa sa sinom svojim ispuni volju Božju.

Znademo koliko je muke podnijela, zajedno sa svojim zaručnikom Josipom, kad je sina izgubila za hodočašća u Jeruzalem. Njezina bol bijaše neizmjer-

na kad ga nije našla među rodbinom. Sama spoznaja da se on izgubio, a možda je od razbojnika uhvaćen i ubijen, bila je za njezinu dušu i srce smrtonosna. Tek trećega dana, iscrpljeni i krajnje ožalošćeni, podoše u Hram i ondje ga nadoše.

Tà prethodno su, možda, mislili: Da je imao nakanu poći u Hram, on bi ih molio i o tome obavijestio. Majka se, od boli, morala nasloniti na stup da izdrži. Znala je da je on odsada u stanju *žrtve*, koja će biti sve očitija i njoj poznatija. Ona će ga u duhu pratiti na njegovim putovima, na kojima će "činiti dobro" iscjeljujući svaku bolest, oslobađajući brojne od zlih sila, čineći mnoga čudesa i mrtvima vraćajući život.

Osnažena Duhom Svetim, na Kalvariji je motrila njegovo umiranje i svojom nazočnošću, iako razdrta srca, dajući mu snagu da izdrži i ispuni volju Očevu - On tada, sa svoga križa, njezinoj ljubavi predaje, preko Ivana, sve nas. Ljubio nas je do kraja. Ljubio nas je i po svojoj Majci, koja nas je svojim Srcem prigrlila, Srcem najdivnije Majke.

Majčino Srce - *prebistra je česma*
Što žedna usta svježinom napaja,
Visova snježnih drhtava je pjesma,
Što srce ljudsko zanosi, osvaja...

Majčino Srce puno žive vjere
Blaži i tješi poput svježeg cvijeta;
U njem je ljubav bez dna i bez mjere
U sebi krije sve bolove Svijeta!

(s. Marija, *Srce moje Majke Marije*)

Predajmo i mi svoje srce i dušu Kristovoj i našoj Majci, koja će nas predati Srcu svoga Sina, koji nas je svojom smrtnom mukom, a po ljubavi, otkupio, i svojim Uskrsnućem spasio za svu vječnost.

s. Marija OD PRESVETOG SRCA

Gospa

**Malena djevojčica, očiju
punih Sunca
hrli u svetišta draga...
I moli! Moli!
Gledajuć u nebesa...!
A Duh Sveti čuva i njeguje
Njzinu svetu dušu...
Tog dana klečala je i molila...!
Molila!
A Duh Sveti ju obuze...
Sin Joj se začu u utrobi...
Isus!
I rastao je Isus pod srcem
Marijinim.
Ona je osjećala njegovo sveto
Tijelo
u sebi.
I radovala se!
I molila gledajuć u Nebesa!
I eto ga pred njom u štali...
Tako lijep!
Tako nježan!
Sva ljubav svijeta nastanila se
u njegovu Srcu!
A Marija ga gleda... gleda...
Njegov sjaj odražava se na
Njzinu licu!
Kakve li radosti!
On je tu pred njom!
Djetešce...
Slika svih ljudi!
Isus!
Mila KAVEU**

Gospine suze

Moje hodočašće Gospi u Lurd nije baš dobro prihvatio moj suprug, a bio je mučan i moj povratak s njega. Darovi koje sam pribavila za meni drage osobe bili su vrlo skromni i znakoviti. Tako sam, po povratku iz lurdske svetišta, pitala susjedu hoće li da joj u malu staklenku iz Marije Bistrice natočim vode s lurdske vrele koju sam donijela. Bio je u tom trenutku među nama prisutan i moj suprug, koji je na to počeo čak i - psovati. Usprkos tome, natočila sam donesenu lurdsku vodu u bočicu. Na moju veliku žalost, nakon toga suprugove su psovke postale još žešće i strašnije. Bočica se izvama ubrzo sva orosila. Počele se na njoj stvarati kapljice kao male suze i kapati na stol. Prekorila sam na to supruga neka toliko ne psuje, jer će mu biti žao:

- Tà vidiš da i vodica plače, da i Majčica Božja plače!

Od toga dana ja još usrdnije molim Gospu da oslobodi srce moga muža iz pakla psovki, ponora alkohola kao i velike ljubomore. Molim je da mu izmoli za to snage, jer i moj suprug samo je običan smrtni čovjek, a ja samo obična i slaba, nemoćna žena.

Ja više suza zapravo i nemam, ali znam da će mi suze Gospe Lurdske dati snage da vratim supruga na stazu Božju, put Isusov, i ljubavi Gospinoj. Ta Bogu ništa nije nemoguće! Samo treba vjerovati!

Katica M. V.

Himna Kraljici mora

Udruga pomorskih kapetana sjevernog Jadrana proglasila je pjesmu *Kraljica mora* klape HRM *Sveti Juraj* iz Splita svojom himnom. To je zapravo molitva mornara Kraljici Mora, uspomena i zahvalnost prema svim hrvatskim mornarima koji su čuvali Jadran. (SD)

Kod Gospe Brze pomoći

U slavonskobrodskom svetištu Gospe Brze pomoći 20. travnja upriličen je susret prijatelja Malog Isusa, za koje je misno slavlje predvodio I. Lenić. Hodočasnički dan 8. svibnja proslavljen je u duhu gesla *O Majko Božja milosti uvijek pomoć nam budi* i Majčina dana i Dana obitelji. (IKA)

Novi kip Gospe od Ružarija

U dvorištu crkve sv. Mihovila u Dugopolju postavljen je brončani kip Gospe od Ružarija. S postoljem je visok 2,80 m, a izradio ga je akad. kipar J. Vrdoljak i blagoslovio 21. travnja župnik M. Bitunjac. (SD)

Orguljaške večeri

Orguljskim koncertom A. Knešauřeka u svetištu Gospe od Čudesa u Oštarijama 22. travnja otvorene su 7. orguljaške večeri u Gospićko-senjskoj biskupiji. (GK)

Mariološki simpozij u Sinju

Za mariološki nacionalni simpozij u Sinju od 20. do 22. rujna 2013. prijavilo se 14 predavača - H. Breko-Kustura, I. Dugandžić, A. Filić, N. Gašpar, G. Jurišić, I. Karlić, V. Košić, V. Kovač, P. Lubina, V. Lupis, H. Mihanović-Salopek, A. Rebić, J. Šimić i S. Vulić. (IHMI)

Novi mariološki zbornik radova

U Zagrebu je 23. travnja predstavljen novi zbornik radova članova Hrvatskoga mariološkog instituta KBF-a Sveučilišta u Zagrebu, održanih na međunarodnomu

ZA DOMOVINU

U svetištu Majke Božje na Kamenitim vratima u Zagrebu svakog petka u 10 sati moli se krunica za hrvatski narod i Domovinu, a posebno za slobodu uhićenih branitelja.

mariološko-marijanskom kongresu u Lurdu od 4. do 8. rujna 2008. Pod naslovom *Ukazanja BDM između povijesti, vjere i teologije* izišao je u izdanju KS, a priredili su ga V. Košić i M. Svirac, koji su sudjelovali i u njegovu predstavljanju s I. Karličem. (HKR)

Obnovljen oltar

U župnoj crkvi u Sv. Jurju na Bregu 23. travnja biskup J. Mrzljak blagoslovio je obnovljeni oltar Majke Božje Lauretanske. (GK)

Izložba medaljica

U Muzeju HAS u Splitu 24. travnja otvorena je izložba *Svetačke medaljice - pobožna znamenja žiteljica samostana Sv. Teodora u Puli*. Izložena je 51 medaljica, a najviše ih prikazuje Isusa, zatim Bogorodicu i Presv. Sakrament. (IKA)

Nova Gospina kapelica

U Funtani je 28. travnja biskup I. Milovan blagoslovio novu kapelicu Gospe Lurdske, koju je podignula obitelj Fabris. (GK)

Otvorenje svibanjskih pobožnosti

U Olovu je 1. svibnja otvorena svibanjska pobožnost za vrhbosansku nadbiskupiju. Nakon blagoslova hodočasnika i prigode za ispovijed, misno slavlje predvodio je kardinal V. Puljić. (KT)

Susret sjemeništara

U Sinju je 1. svibnja održan susret sjemeništara, na kojem su sudjelovali

sjemeništarcima i odgojiteljima iz Sinja, Splita, Zadra, Zagreba i Travnika, njih oko 150. Misu u svetištu Gospe Sinjske predvodio je provincijal fra J. Kodžoman, upriličeno je športsko natjecanje, a susret je završio krunicom. (WFPPPO)

Marijanski koncert

Zajednički koncert marijanskih napjeva i pjesama *Il canto Mariano* u crkvi sv. Petra u Zagrebu, 3. svibnja održali su zborovi *Zabre* i *Giuseppe Peresson* iz talijanske provincije Udine. Na repertoaru je bilo 11 djela na tri jezika, s dvije skladbe na hrvatskom. (IKA)

Smotra hvarskih zborova

U dominikanskoj crkvi u Starom Gradu na Hvaru, 1. svibnja održana je smotra crkvenih zborova i pučkih pjevača otoka Hvara, na kojoj je nastupilo 12 zborova i pjevača. (IKA)

Osnovci u Voćinu

Hodočašće djece Gospi u Voćin održano je 4. svibnja, a misno slavlje i posvetu Gospi predvodio je biskup A. Škvorčević. Održano je i završno natjecanje iz vjeronaučnog znanja kao i športska nadmetanja. (GK)

Biskupijsko hodočašće

U povodu Godine vjere vjernici šibenske biskupije hodočastili su 5. svibnja Gospi u Vrpolje. Počelo je krunicom i štovanjem slike Gospe od Vrpoljca, a završilo misnim slavljem koje je predvodio biskup A. Ivas. (IKA)

Bistrička hodočašća

Majci Božjoj Bistričkoj 6. svibnja hodočastili su športaši. Nakon procesije i puta svjetla na bistričkoj Kalvariji, u svetištu misno slavlje predvodio je biskup I. Šaško. Tjedan kasnije hodočastili su studenti, za koje je misno slavlje predvodio kardinal J. Bozanić. (IKA)

Srijemski svećenici u Aljmašu

Svećenici srijemske biskupije hodočastili su 6. svibnja Gospi u Aljmaš. Misu je predvodio E. Španović, a onda ih je upravitelj svetišta A. Markić upoznao sa svetištem, nakon čega je uslijedilo prigodno razmatranje biskupa Đ. Gašparovića. (IKA)

Maria - Lux Fidei

U Zagrebu je 10. svibnja otvorena izložba ikona s motivima Bogorodice iz Bogorodice s Djetetom ikonopisca Borisa Grkovića *Maria - Lux Fidei*, nastalih prema izvornim slikama iz svetišta na Jadranu. (GK)

Klapski festival u Pučišćima

18. svibnja u Pučišćima na Braču održan je V. marijanski klapski festival pod nazivom *Čuj nas Majko, nado naša*. Okupio je uglavnom bračke klapske sastave, a gosti su bili klapa *Mareta* iz Dubrovnika i gospel sastav *The Messengers* iz Zagreba. (IKA)

Smotra crkvenih zborova

U povodu 920. obljetnice prvoga pisanog spomena Ivanića u crkvi Marijina Uznesenja u Kloštru Ivaniću održana je 18. svibnja VIII. smotra crkvenih zborova franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda. U 27 zborova nastupilo je oko 750 sudionika. (IKA)

Nova postaja žalosne krunice

Treću postaju žalosnog otajstva krunice *Trnovo krunjenje Gospodina našega Isusa Krista* blagoslovio je 19. svibnja N. Pintarić, predvođeni u Klenovniku 10. Marijin put. Nova postaja je u zaseoku Kolareki, a izradu i postavljanje omogućili su N. Šušnjara, J. Plahinek, S. Kolarek te M. Bunić, koji je darovao kamen iz kojeg je postaja isklesana i izrađen stup s kapitelom. (IKA)

Uvjereni kako se nešto "događa jedino drugima", ne vidimo kako se to nama - već dogodilo.

"Samokritičari" se malim krivnjama obaraju sami na sebe, kako ih drugi ne bi optužili za - velika zlodjela.

Vidjeh sliku vruga koji je nosio masku čovjeka i ne znadoh je li se distancirao od sebe ili je uvrijedio - današnjeg čovjeka.

Rečeno ti je da misliš svojom glavom, ali jedino ako je - zdrava!

Nikad birati na vodeća mjesta ljude s "putrom na glavi": slijede ucjene i - pravda izmiče.

Da bi kamenovali, kamenje prečesto uzimlju u ruke oni koje bi - trebalo kamenovati.

Rečeno je: "Što je dopušteno Jupiteru, nije dopušteno volu!", ali može i ovako: Što je dopušteno volu, nije dopušteno Jupiteru.

Za razliku od svega što smo izgubili, milost se uvijek - može naći.

Praznovjernici su danas u prednosti: "zlatna telad" više ne moraju biti - od zlata.

Biti poznat, a ne priznat - stvar je ljubomore ili neke druge njezine sestre.

Ne kupujte pokrivače tvornice "Slučaj", jer - ništa ne pokrivaju.

Kad maloumni odlučuju, pametni se - smućuju.

Vlast u rukama nesretno izabranog, doping je za - bahatost i diktaturu.

Priroda ljubomorno čuva svoje tajne, pa ih otkriva tek kad je čovjek natopi - svojim znojem.

Stanko RADIĆ

- *A kad će papa Franjo početi rasprodavati vatikansko blago?*

- *Dijeli ga on već svima, besplatno!*

LAIRINGITIS

- Mama ima lairingitis. Što je to?

- To ti je kao televizor bez tona.

UZAO NA KRAVATI

- Što će Vam uzao na kravati?

- Napravila mi ga je jutros žena, da ne zaboravim ubaciti njezino pismo.

- I zar niste ubacili?

- Ne, jer mi ga je zaboravila dati!

MATERINSKI JEZIK

- Zašto jezik nazivamo materinskim?

- Zato što očevi ne mogu doći do riječi!

NOGOMETAŠ

Pita nogometaš župnika:

- Nedjeljom igram, je li to grijeh?

- Koliko te ja poznajem, ti igraš svaki

Božji dan!

Na adresi fra Mario Crvenka, Trg sv. Trojstva 1, 35000 SLAVONSKI BROAD ili u knjižarama Teovizije možete nabaviti:

M. Crvenka - PET MINUTA S LUKOM EVANĐELISTOM - Razmatrajući dijelove Evanđelja po Luki čitatelju se pruža mogućnost ući u svoj život i usporediti ga s Isusovim - 128 str.

M. Crvenka - ŽIVOTINJE U BIBLIJI - Životinje koje se spominju u Bibliji, a zauzimaju važno mjesto, poredane abecednim redom, bogato ilustrirano slikama u boji - 172 str. - 80 kuna.

M. Crvenka - OBUHVAĆANJA - UMFANGEN - Zbirka pjesama, usporedo na hrvatskom i njemačkom, o svakome pojedinom otajstvu krunice te o duhovnim obuhvaćanjima, obgrljenjima i istr-gnućima - 146 str.

Petar Lubina - VODIČ MARIJANSKOM HRVATSKOM - Nakon uvoda o svetištima i hodočašćima, na 280 str. tekstom i slikama pisac nas vodi kroz 107 marijanskih svetišta diljem krajeva gdje žive Hrvati, s nadnevcima glavnijih slavlja u njima, a na kraju donosi ukratko marijanske svetkovine, blagdane i spomendane s kalendarom marijanskih slavlja u njima - 140 kn. - **Narudžbe:** "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel/faks (021) 348-184, e-pošta: petar.lubina@st.f-com.hr

BIBLIOGRAFIJA VERITAS - GLASNIKA SV. ANTUNA PADOVANSKOGA - Bibliografija 50 godišta (1962.-2011.), kronološki i po abecednom redu autora na 620 stranica knjige i u digitalnom obliku na CD koji se dobiva skupa s knjigom ili se može naručiti zasebno. Cijena knjige i CD: 200 kn; samo CD: 75 kn. - **Narudžbe:** Veritas, Sveti Duh 33, 10000 Zagreb, tel. (01) 3777-125; faks: (01) 3777-252; e-pošta: veritas@veritas.hr

PUT U ŽIVOT - Molitvenik i obrednik - 50 kn.

MALI PUT U ŽIVOT - Obrasci vjere - 6 kn.

P. Lubina - MARIJANSKA HRVATSKA - Gospina svetišta među Hrvatima - Monografija s fotografijama u boji. 608 str. - 450 kn.

P. Lubina - VODIČ MARIJANSKOM HRVATSKOM - Vodič kroz 107 hrvatskih Gospinih svetišta - u boji - 280 str. - 140 kn.

D. Aračić - MARIJA U RANOKRŠĆANSKOJ LITERATURI - 232 str. - 70 kn.

M. Babić - U MARIJINOJ ŠKOLI - S Marijom kroz liturgiju - Misli za homilije - 40 kn.

R. Šuštrin - VJERNI DJEVICI SLAVNOJ - Nezaobilazni velikani duha i uma - 30 kn.

J. Šetka - HRVATSKA KRŠĆANSKA TERMINOLOGIJA - Kršćanski termini - 150 kn.

P. Lubina - MARIJA - MAJKA ISUSOVA I NAŠA - Što Crkva vjeruje i uči o Gospi - 40 kn.

P. Lubina - MOJA KRUNICA - Kako moliti krunicu - Kratka povijest i uzorci - 25 kn.

P. Lubina - KRUNICA NAŠIH DANA - Suvremena razmatranja uz molitvu krunice - 40 kn.

P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Uzorci molitve Gospine krunice - 40 kn.

P. Lubina - BOGORODICI DJEVICI - Izabrane marijanske molitve I. tisućljeća - 40 kn.

P. Lubina - MAJCI MILOSRĐA - Izabrane mar. molitve između dvaju raskola - 40 kn.

P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA - Izabrane marijanske molitve novijeg doba - 40 kn.

P. Lubina - UZORU NAŠE NADE - Izabrane marijanske molitve našeg doba - 40 kn.

P. Lubina - BLAŽENOM ĆE ME ZVATI - Prikaz najpoznatijih marijanskih molitava - 30 kn.

P. Lubina - STOPAMA NAZARETSKE DJEVICE - Marijinim tragom po Svetoj Zemlji - 30 kn.

M. Kirigin - S MARIJOM KROZ GODINU - Uz marijanske blagdane i krunicu - 30 kn.

A. Bello - MARIJA, ŽENA NAŠIH DANA - 31. suvremeno razmatranje o Gospi - 30 kn.

V. Glihotić - JEKA JEDNOGA VREMENA - Izbor uvodnih članaka iz "Marije" - 40 kn.

R. Tomelić - MOJA DJECA I JA - Crtrice iz života jedne majke i supruge - 40 kn.

J. J. Šimunović - KAKO ŽIVJETI KRŠĆANSKI? - Razmišljanja o kršćanskom životu - 40 kn.

M. Jurišić - CVIJEĆE ZA MARIJU - Jednostavna razmatranja za mjesec svibanj - 30 kn.

M. Jurišić - S MAJKOM MILOSRDNOM - Svibanjska čitanja - Živo, kratko - 25 kn.

Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184 ili 340-193.

Marija Varezić, Broce: Zahvaljujem sv. Antunu što mi je bio u pomoći i sv. Leopoldu koji me je pratio na putu, uz dar; - **Milorad Hlupić, Vrblišnica:** Majko Marijo, hvala za sve! I dalje čuvaj mene i moju obitelj, uz dar; - **Jasmina Dedović, Kirchheim Teck:** Nebeska Majko, na svemu ti hvala! Čuvaj i dalje mene i sve moje, uz dar; - **Mijo Jukić, Zagreb:** Gospi zahvaljujem na zaštiti mene i moje obitelji te joj pod okrilje i dalje stavljam sebe i svoju obitelj, uz dar; - **Ana Kušurin Mirova, Staševica:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svemu i preporučujem sebe i svoju obitelj, uz dar; - **Bara Domšić, Donje Bukovlje:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i njoj izručujem sebe i sve moje drage, uz dar; - **Ilija Grgić, Železniki:** Zahvaljujem Majci Božjoj na svim milostima i njoj preporučujem sebe, suprugu, djecu i unučad, da nam isprosi tjelesno i duševno zdravlje te nas čuvaju od svakoga zla i grijeha, uz dar; - **Marica Bulić, Split:** Gospe moja, na svemu ti hvala! Budi i dalje u pomoći meni, mome mužu i svima mojim najmilijima, uz dar; - **Katica Jakovčević, Gornje Selo:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i njoj izručujem sebe i sve moje srce bliske, uz dar; - **Ljubica Požarić, Gornji Stupnik:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Vodi i čuvaj mene i sve moje, uz dar; - **Daminka Marević Stipanova, Staševica:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svemu i njoj pod okrilje stavljam sve svoje, osobito djecu, uz dar; - **Grozdana Nemeš, Darmstadt:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Blij i dalje nada mnom i mojoj obitelji, uz dar; - **Kata Kovačević, Tordinci:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i preporučujem joj sebe i sve svoje, uz dar; - **Kristina Novak, Našice:** Majko Božja, tebi zahvaljujem na svim milostima i preporučujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Joza Marević Jelić, Staševica:** Hvala ti, Majko, na svoj dobroti! Tebi preporučujem zdravlje svoje obitelji, osobito djece, uz dar; - **Anita i Igor Grzunov, Zadar:** Majko Marijo, tebi zahvaljujemo na svemu i stavljam se pod tvoje okrilje, uz dar; - **Spomenka Mikac, Varaždin:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Blij i dalje nada mnom i svim mojim, uz dar; - **Milica Negris, Čakovec:** Gospi zahvaljujem na svemu i preporučujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Veronika Šoštarčić, Zagreb:** Hvala Gospi na svim milostima! Njoj i nadalje preporučujem svoju obitelj, da nas čuva i brani, uz dar; - **Dragica Jurinić, Jastrebarsko:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i pod njezino okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Marija Piletić, Australija:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Čuvaj i brani mene i sve moje, uz dar; - **Ilonka i Katica, Staševica:** Gospi zahvaljujemo na ljubavi i zaštiti te joj preporučujemo svoje obitelji, uz dar; - **Jelka Borić, Brist:** Gospi zahvaljujem na brojnim milostima i u njezine ruke izručujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Edita Alebić, Split:** Gospi hvala na ljubavi koju mi iskazuje. Njoj se preporučujem i za unaprijed, uz dar.

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

3. lipnja navršava se godina dana od smrti naše drage majke
IVE DIVE BEŽOVAN
Zahvaljujemo Gospodinu što smo te imali, a tebi što si nas velikodušno na svijet iz ljubavi dala i u Isusovu duhu odgajala. Gospodin neka te obdari životom vječnim!
Tvoji sinovi Ivan i Mate te kćeri s. Krunoslavava i Rosa sa svojima
(Dar za "Mariju")

6. lipnja navršava se godina dana otkako je ovaj svijet zauvijek zamijenio drugim naš dragi
FRANJO HALADIN
Bogu zahvaljujemo što smo te imali i da smo s tobom mogli dijeliti zajedničke trenutke života. Neka ti bude milosrdan i dobrostiv!
Tvoji: Ivanka, Ivan i Maja, Danica, Ivek i Ljiljana...
(Dar za "Mariju")

9. lipnja navršavaju se 3 godine otkako je Gospodin zauvijek pozvao k sebi našega dragoga redovničkog brata
fra KRSTU VLAŠIĆA
Nekoliko godina vodio je administraciju "Marije" i time pripomogao u širenju Gospine slave i promicanju pobožnosti prema njoj preko našeg lista. Dok mu zahvaljujemo na svakoj pomoći, preporučujemo ga Marijinu zagovoru i milosrđu Višnjeg Suca!
Uredništvo "Marije"

14. lipnja navršavaju se dvije godine otkako je udalekoj Kanadi, u Kitcheneru, ovaj svijet zamijenio drugim naš dragi
ZDRAVKO MARIĆ
Vjerujemo da si nakon životne trke otpočnuo u krilu Očevu. On neka ti bude dobrostiv!
Tvoja rodbina i prijatelji
(Dar za "Mariju")

19. lipnja navršava se 15 godina otkako je ovozemaljski život zamijenio drugim
MILJENKO BULJUBAŠIĆ
Dragi naš Milij lako si već davno otišao između nas, tvoj dragi lik stalno je među nama. U vjeri da se život mijenja, a ne oduzima u nađi u ponovni susret - *tvoji otac, supruga, djeca, brat i sestre s obiteljima*
(Dar za "Mariju")

MARA LJUBIČIĆ
(1988. - Runovići, 19. lipnja - 2013.)
Gospodin ti bio milostiv i udijelio ti svoj mir!
Tvoji sinovi i kćeri s obiteljima:
Branko, Anđelko, Pere, Mara, Manda i Mila te obitelj pok. Ike
(Dar za "Mariju")

Darovali su i tako omogućili siromašnijima primati "Mariju", po: - 10 kn: **Ante Bekavac; Marija Kujundžić**, Ivanbegovina; - 15 kn: **Štefica Matković**, Osijek; - 30 kn: **Zorka Međun**, Kruševo; **Agica Miletić**, Makarska; **Franjevački samostan**, Poljud; **Gordana Škrjanec**, Split; **Marija Vlahović**, Komletinci; **Ante Prpa**, Dрниš; **Jadranka Sokol**, Metković; **Slavka Matošin**, Krčulj; **Ljubica Čotić**, Zadar; **Marija Brnas**, Kaštel Gomilica; **Marija Glasnović**, Sesvete; **Služavke Malog Isusa**, Split; **Ljilja Vrančić**, Vrljika; **Vinka Morić**, Šibenik; - 50 kn: **Obitelj Čelant**, Klenovnik; **Janja Jozić**, Cerna; - 100 kn: **Župni ured**, Banjevci.

MARIJA SVIMA OBILNO PLATILA!

U prigodi priređivanja materijala za tisak zna se dogoditi da neka imena ili podatke ispuštimo ili krivo objavimo. Neki nisu naznačili svoju koju šalju, neki su izostavili ime pošiljatelja... Molimo da nam što prije javite naše propuste kako bismo ih na vrijeme ispravili. Hvala na razumijevanju!

Kata Marević Dragina, Staševića: Gospi preporučujem zdravlje svoje i svoje obitelji, uz dar: - **Anka Plečaš, Staševića:** Nebeskoj Majci preporučujem sve svoje, uz dar; - **Dubravka Aleksić, Vodice:** Gospi od Oklita pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Marko Miljak, Unešić:** Gospi preporučujem sebe i svoju obitelj, da nas i dalje čuva, uz dar; - **Višnja Musulin, Staševića:** Gospi preporučujem i svoje najmilije, uz dar; - **Katija Pešković, Postira:** Nebeskoj Majci pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Ivana Mateljak Dragina, Staševića:** Gospi preporučujem zdravlje svoje i svoje obitelji, uz dar; - **Vera Žugec, Rešetari:** Majci Božjoj pod okrilje stavljam sebe i sve svoje drage, uz dar; - **Dara Krešić, Staševića:** Preporučujem nebeskoj Majci sebe i sve svoje, uz dar; - **Ljubica Šurina, Zagreb:** Dobroj Majci pod okrilje stavljam svoj dom i obitelj, da nad nama i dalje bdije, uz dar; - **Mirjana Musulin Dragina, Staševića:** Gospi preporučujem zdravlje svoje obitelji, uz dar; - **Marija Varezić, Broce:** Preporučujem sv. Tereziji i sv. Antunu svoju obitelj, a posebno svoje roditelje Stjepa i Jelu, da ih čuvaju kao i dosad, uz dar; - **Lucijana Gnječ, Staševića:** Preporučujem Gospi sebe i sve svoje najmilije, uz dar; - **Vjekoslav Klarić, Varaždin:** Nebeskoj Majci preporučujem svoju kćer, da uspije dobiti posao, uz dar; - **Marija Kužić Paškina, Staševića:** Gospi preporučujem zdravlje svoje i svoje obitelji, uz dar; - **Eva Karalić, Cerna:** Majko Božja, budi u pomoći meni i mojim milim i dragima, uz dar; - **Marija Brkljačić, Ličko Cerje:** Nebeska Majko, pod tvoje okrilje stavljam sebe i svoj dom i obitelj, uz dar; - **Marija Škrabo, Ivanka:** Majci Božjoj izručujem sebe i svoju obitelj, uz dar; - **Sanda Šunjić Antina, Staševića:** Gospi preporučujem zdravlje svoje i svoje obitelji, uz dar; - **Marija i Mirko Perinović, Zadar:** Svoju obitelj stavljam pod okrilje nebeske Majke, uz dar; - **Ana Dragojević, Dubrovnik:** Nebeskoj Majci preporučujem sebe i sve svoje, da nas čuva i brani, uz dar; - **Marija Baturić Soldo, Split:** Gospe moja, tebi preporučujem zdravlje duše i tijela, svoje i svoje obitelji, uz dar; - **Vesna Drolupić Budina, Staševića:** Gospe moja, tebi preporučujem zdravlje svoje i svoje obitelji, uz dar; - **Milka Zeko, Kirchheim Teck:** Majko Marijo, tebi predajem sebe i sve svoje, da nas čuvaš i vodiš, uz dar.

MAJKO, POSLUŠAJ NAŠE VAPAJE!

MARIJA - vjerski list za Marijine štovatelje

Osnivač i izdavač: Provincijalat Franjevačke provincije presv. Otkupitelja, Split;
 Urednik: fra Petar Lubina - Adresa Izdavača, Uredništva i Uprave: Trg Gaje Bulata 3, 21000 Split;
 tel/faks (021) 348-184 ili tel.: 340-190; e-mail: petar.lubina@st.f-com.hr.

List izlazi svakog mjeseca, osim u kolovozu i rujnu. - Cijena: pojedinačni broj 7 kn; godišnja pretplata 70 kn; za inozemstvo 15 eura ili 18 USD ili odgovarajući iznos u drugoj valuti - običnom poštom. Zračnom poštom: Amerika i Kanada 25 USD i Australija 35 AUD. Na više od 10 primjeraka, 10 % popusta.

Naš račun: ("Marija" - Split) 2330003-3200726444 poziv na broj 40139576001 Splitska banka, SG Group; devizni račun: SG Splitska banka, 40139576026 EUR; IBAN HR 76 2330 0033 2007 2644 4; SWIFT: SOGE HR 22;

Tisak: "Slobodna Dalmacija print" d.o.o. - Split.

Jura Prgin r. Babačić (+9. IV. 2013. - Podgreben, Prhovo); - **Mara Kundid ud. Ivana** (+21. IV. 2013. - Sebišina, Runovići); - **Vlč. Tomislav Cvenić** (+22. IV. 2013. u 69. g. - Osijek); - **Marija Ševelj r. Mravičić** (+22. IV. 2013. - Tučepi); - **Karmela Skorić ud. Svetina** (+23. IV. 2013. u 91. g. - Prhovo); - **Č. s. Marija Aniceta Cindori**, MSSK, sestra mons. Lovre (+24. IV. 2013. u 82. g. - Zagreb); - **Dragica Heinricks r. Banić**, sestra č. s. Křešimire i Zvezdane (+24. IV. 2013. - Njemačka); - **Marija Glavinić** (+25. IV. 2013. - Postira); - **O. Ljubo Vlašić**, OFM (+25. IV. 2013. u 72. g. - Mostar); - **Dujo Čavka** (+26. IV. 2013. - Divojevići, Čvrljevo); - **Don Šimun Vrsalović**, župnik (+27. IV. 2013. u 72. g. - Komiža); - **Štefa Lučić r. Anđel** (+28. IV. 2013. u 78. g. - Jelsa); - **Dragica Perić r. Biošić** (+28. IV. 2013. - Kamenmost, Podbablje); - **Ivona Srećković** (+28. IV. 2013. - Slavonski Brod-Nova Gradiška); - **Milka Belko**, majka don Rudijeva (+29. IV. 2013. - Marija Bistrica); - **Svetinka Perkov** (+29. IV. 2013. u 79. g. - Šibenik-Primošten Burni); - **Ante Vugdelija** (+30. IV. 2013. - Otok); - **Miodrag Kovačić** (+30. IV. 2013. u 43. g. - Hvar); - **Mila Matković** (+30. IV. 2013. - Imotski); - **O. Janko Žagar**, OP (+1. V. 2013. u 92. g. - Oakland, USA); - **Mara Piličić**, majka svećenika Ilije (+1. V. 2013. - Velika Gorica-Vrbanjci); - **Ferdo Milardović** (+1. V. 2013. - Medvidovića Draga, Imotski); - **Tinka Šimić** (+1. V. 2013. - Tučepi); - **Marija Puljiz Anukić** (+3. V. 2013. - Runovići); - **Ana Šimunović**, majka svećenika Josipa (+4. V. 2013. u 72. g. - Zagreb); - **Boris Stančić** (+5. V. 2013. u 28. g. - Slavonski Brod); - **Nedjeljko Patrlj** (+6. V. 2013. - Kamenmost, Podbablje); - **Josip Salamunović** (+6. V. 2013. - Postira); - **Gena Lešina** (+8. V. 2013. u 79. g. - Runovići); - **Vlč. Alojzije Slaviček** (+8. V. 2013. u 95. g. - Zagreb-Prelog); - **Stanko Božiček**, otac fra Tomislavov (+9. V. 2013. u 63. g. - Našice); - **Stipan Bilokapić**, brat pok. fra Frane (+12. V. 2013. - Udovičići, Otok); - **Ivan Radić** (+12. V. 2013. - Basti); - **Jozo Mijić**, brat č. s. Vendeline (+14. V. 2013. - Prugovo); - **Iva Mrkonjić Muktijina** (+15. V. 2013. - Zmijavci); - **Iva Ljubičić Celicuša** (+18. V. 2013. u 93. g. - Runovići); - **Iva Prnjak r. Škoro**, sestra č. s. Elizabete (+19. V. 2013. - Imotski); - **Preč. Petar Puhović** (+19. V. 2013. u 77. g. - Rakotule); - **Dr. o. Špiro Marasović**, OFMConv (+20. V. 2013. - Split).

OBDARI IH, GOSPODINE, ŽIVOTOM VJEČNIM!

S A D R Ź A J

Spasimo obitelj (Urednik)	201
Radost proizlazi iz milosti (Benedikt XVI.)	204
Vjerovati srcem poput Majke (I. Bodrožić)	206
Jesmo li izabrali svoju vjeru? (S. Jerčić)	208
Srce Marijino (M. Crvenka)	210
Plod Međugorja (K. Jolić)	211
Izak iz Stelle: Crkva i Marija (dar-ko)	212
Dva srca (M. Babić)	214
Marijansko Trojstvo (A. B. Periša)	216
Od srca srcu (D. De Micheli Vitturi)	218
Kako Marija može biti Djevica i Majka? (P. Lubina)	220
Majčinstvo kao životno ispunjenje (N. Andrić-Novinc)	222
Što mi je raditi? (R. T)	224
Nagrađeni literarni rad	226
Pod budnim okom blažene Djevice Marije (V. Tokić Burolo)	228
Za zaštitu socijalne države (Kajo)	230
Marijansko majčinsko Srce (S. Marija)	232

TRIBUNJ

Velika Gospa

U Tribunju, župi Šibenska biskupije, nedaleko od mora, tik na podnožju brežuljka nadomak mosta koji otočić spaja s kopnom, diže se župna crkva posvećena *Velikoj Gospi*. Od mora do nje vodi nepravilno stubište, koje dobro dode za slavlja na otvorenom za lijepa vremena.

Tribunjska župna crkva jednobrodno je zdanje od bijeloga, fino klesana kamena nad koje se ovalnu baroknom pročelju uzdiže zvonik na preslicu za tri zvona. Izvana je ožbukana, sva osim pročelja. Ima četvrtastu apsidu, kraj koje je prislonjena skladna sakristijica, a strop je nad lađom ravan, leži na betonskim gredama. Gradnja je započela g. 1883. u baroknom stilu i završena g. 1885., a blagoslovio ju je 24. veljače 1884. biskup Antun Josip Fosco (1876.-1894.). Zub vremena ostavljao je na njoj svoj trag, pa ju je u više navrata trebalo obnavljati i popravljati. Temeljiti obnoviteljski zahvat na njoj poduzet je g. 1921., ali i g. 1977. te je završen 1980. Dovršetak radova obilježen je svečanim misnim slavljem i blagoslovom 21. rujna 1980., što je predvodio biskup Josip Arnerić (+1994.). Sve to kao da nije bilo dovoljno, pa je obnovu na crkvi poduzeo g. 1997. i župnik Dražan Bagić. Tribunjsku Gospinu crkvu rese tri oltara. Nasred glavnoga je, u apsidi ponad svetohraništa u niši, kip

okrunjene bl. Djevice uzdihnutih ruku, koju anđeli podržavaju na putu u nebo. Uz pjevanje okupljenog mnoštva, kip se svečano nosi u ophodu okolo otočića prije glavnoga misnog slavlja na otvorenom ispred crkve na blagdan Velike Gospe, kad je u Tribunju i najsvečanije. Vjerujemo da je bl. Djevica Marija, nakon tijeka ovozemaljskog života, s dušom i tijelom uznesena u nebesku slavu. Zbog toga blagdan Uznesenja Marijina ili Velike Gospe skreće vjernički pogled na završetak Marijina zemaljskog života i ulazak u nebesku slavu. Nakon Krista, ona je jedina od ljudi tijelom i dušom uznesena u nebesko blaženstvo, što će se dogoditi s ostalim pravednicima tek na dan uskrsnuća. To će se, naime, zbiti i s cijelim narodom Božjim, s Crkvom, pa je Marija "slika i početak Crkve kakva ima biti u budućnosti" (*Svetlo narodâ*, 68). Ta Marijina povlastica proistječe iz njezina Bogomaterinstva i sudjelovanja u djelu spasenja ljudskog roda. Blagdan Velike Gospe "blagdan je njezine punine i blaženstva za koje je bila određena, proslave njezine neokaljene duše i njezina djevičanskog tijela, njezina savršena upriličenja Kristu uskrišenu od mrtvih" (*Štovanje Marije*, 6). Budući da je bl. Djevica prisno bila vezana s tijelom Isusa Krista, njezino tijelo doživjelo je istu sudbinu kao i tijelo njezina Sina: nije ostalo izloženo truleži groba, nego je nakon ovozemaljskog života uzneseno u nebesku slavu.

NASLOVNA SLIKA: Bezgrešno Srce Marijino - detalj (Karin Grenc)

SLIKA NA OMOTU: Crkva Uznesenja Marijina u Tribunju

